UN VIN NOU SAU
O AMĂGIRE VECHE ?

O PERSPECTIVĂ BIBLICĂ ASUPRA CREŞTINISMULUI BAZAT PE EXPERIENŢĂ

de ROGER OAKLAND

"Iudeii aceştia aveau o inimă mai aleasă decât cei din Tesalonic. Au primit Cuvântul cu toată râvna, şi cercetau Scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă ce li se spunea, este aşa."

Faptele Apostolilor 17:11

CUPRINSUL:

Recunoştinţă.....5

Prolog.....6

Capitolul 1
În Apărarea Adevărului.....8

Capitolul 2
Prezentarea Cu Dragoste, Adevărului 11

Capitolul 3
Trezirea ?.....13

Capitolul 4
Creştinismul "Experimental".....23

Capitolul 5
Fără Limite.....29

Capitolul 6
Revelaţia Extra-Biblică.....33

Capitolul 7
Măsurarea Experienţei.....37

Capitolul 8
Spirite Înşelătoare.....40

Capitolul 9
Rădăcinile Viţei.....45

Capitolul 10
Un Om Nou Pentru O Eră Nouă.....55

Capitolul 11
Să Cercetăm Scripturile.....67

Capitolul 12
Înapoi La Cele Elementare.....74

Epilog.....79

Despre Autor.....80

RECUNOŞTINŢĂ

Aş dori să mulţumesc îndeosebi bunului meu prieten Lorne Pritchard pentru inspiraţia şi încurajarea de a scrie această carte.

Următorul citat mi-a fost oferit de el şi este o declaraţie a lui Jan Huss, ars pe rug pe 6 Iulie, 1415:

"Caută adevărul, ascultă adevărul, învaţă adevărul, iubeşte adevărul, spune adevărul, urmăreşte adevărul şi apără adevărul, până la moarte"[1]

Lorne Pritchard a urmat şi a trăit aceste cuvinte întreaga lui viaţă. El m-a încurajat şi pe mine să fac la fel.

Roger Oakland

PROLOG

Fiecare creştin biblic acceptă Biblia ca fiind revelaţia adevărată a lui Dumnezeu oferită omului. De asemenea, acesta crede că Duhul Sfânt al lui Dumnezeu ne-a fost dat pentru a ne conduce la adevăr. De aceea, Cuvântul şi Duhul nu pot niciodată să se contrazică.

Atunci când apar idei, tendinţe, doctrine sau teorii care deviază de la ceea ce Biblia spune, cei ce îşi iau credinţa în serios nu ar trebui niciodată să se compromită "căzând de acord cu dezacordul", astfel compromiţând Evanghelia. Asemenea celor din Berea despre care citim în cartea Faptelor, creştinii zilelor noastre ar trebui să, *"cerceteze*

Scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă ce li se spunea, este aşa" (Fapte 17:11).

Ne înfruntăm în prezent cu o situaţie în Creştinism ce are potenţialul de a cauza o mare dezbinare în trupul lui Isus Hristos, Biserica. După spusele unora, un "nou vin" se toarnă în toată lumea, parte a unei "mari treziri din zilele din urmă". Sunt mulţi care cred că această mişcare este de la Dumnezeu. Dar mai sunt şi mulţi alţii care cred că nu este şi că mulţi sunt înşelaţi.

Unii dintre cei care susţin această spiritualitate numită "vin nou" nu ştiu ce să creadă cu privire la un număr de manifestări ciudate care sunt parte integrantă a acestei mişcării. Spre exemplu, John Wimber, conducătorul uniunii mondiale a bisericilor Vineyard (în româneşte, "Via"), puternic suporter al unui Creştinism al "semnelor şi minunilor", a spus:

> *"Nu găsesc nimic în Scriptură care să justifice acest fel de fenomene pe care le pot vedea, şi nu-mi amintesc nimic în toată istoria Bisericii care să o facă. Nu simt nici o obligaţie să încerc să le explic. Sunt doar un fenomen. Sunt modul în care oamenii îi răspund lui Dumnezeu".*[2]

Sunt de acord cu John Wimber că astăzi se petrec lucruri în numele lui Hristos care nu au nici o bază biblică. Dar mă aflu în clar dezacord cu el în privinţa faptului că creştinii nu trebuie să exprime îngrijorare faţă de reacţiile umane ce au loc. Conform Bibliei, creştinii au obligaţia de a-şi defini experienţele în parametri biblici. Altfel, orice sau totul poate fi de la Dumnezeu !

Convingerea mea profundă este că creştinii trebuie să cântărească şi să evalueze experienţele spirituale în lumina Cuvântului lui Dumnezeu. Dacă nu ne bizuim pe Cuvântul lui Dumnezeu ca fiind autoritatea noastră finală, atunci vom pătrunde într-un teritoriu spiritual periculos. Pe scurt, atunci când "experienţa revelaţiei" (sau "lucrarea") depăşeşte revelaţia ce ni s-a oferit din Cuvântul lui Dumnezeu, putem fi amăgiţi foarte grav.

Din acest motiv m-am simţit contrâns să scriu această carte. Nu cred că cunosc toate răspunsurile şi nici că sunt autoritatea finală cu privire la ce să creadă sau ce să nu creadă creştinii. În procesul de scriere al acestei cărţi am făcut un efort de a merge în diferite locuri din lumea aceasta pentru a mă întâlni şi a sta de vorbă cu oamenii care fie au avut parte de "ungerea vinului nou", fie simpatizează cu mişcarea aceasta.

Am convingerea că mulţi dintre aceştia sunt deschişi şi sinceri în crezurile lor şi doresc "această nouă binecuvântare" sau "acest dar", pentru că îl vor mai mult pe Dumnezeu în vieţile lor. Cu toate acestea, mai sunt convins că deşi mulţi dintre aceştia sunt sinceri, ei au fost sincer amăgiţi.

Înainte de a scrie această carte am stat de vorbă cu mulţi creştini pe care îi respect mult şi în care am încredere. Am luat în considerare şi m-am rugat pentru consecinţele scrierii unei cărţi de acest fel. Cu acestea în minte, convingerea mea puternică este că Dumnezeu este autoritatea noastră iar Cuvântul Lui standardul după care trebuie să deosebim adevărul de eroare.

Biblia ne îndeamnă să oferim raţiuni pentru ceea ce credem şi de ce credem aşa. Este imperativ ca noi să apărăm adevărul prin a-i încuraja şi îndemna şi pe alţii să facă la fel. Dar se aşteaptă să o facem cu blândeţe şi cu respect faţă de cei ce se opun (1 Petru 3:15). Rugăciunea mea este ca paginile care urmează să atingă acest obiectiv.

Roger Oakland

CAPITOLUL 1

ÎN APĂRAREA ADEVĂRULUI

Biblia ne îndeamnă să fim serioşi în cunoaşterea adevărului şi apărarea lui. Creştinii ar trebui să-i mustre şi să-i sfătuiască pe cei care se abat de la doctrina sănătoasă, dar întotdeauna să o facă cu dragoste şi cu înţelegere. Însă, adeseori creştinii se atacă între ei şi se despart din pricina vederilor diferite şi interpretărilor deosebite ale Scripturii. Se pot

oare examina şi trata rezonabil şi din punct de vedere biblic diferenţele pe care le avem?

ÎNFRUNTAREA CONTROVERSEI

Odată cu prima biserică creştină ce a apărut, a apărut şi controversa creştină. Întotdeauna urmaşii lui Isus Hristos au avut diferenţe între ei. Astfel, cum aflăm ce este adevărat şi ce este eroare (fals)? Există anumiţi parametri pe care ne putem baza şi care ne pot ajuta să aflăm adevărul sau să descoperim că am fost înşelaţi?

Trebuie ţinute minte câteva lucruri atunci când vorbim de subiectul controversei biblice. Întâi de toate, când există diferenţe apare şi potenţialul ca trupul lui Hristos să se divizeze. Deşi creştinii biblici spun că ei cred în Biblie, de obicei fiecare denominaţiune creştină este încrezătoare că ceea ce ea crede este cu mult mai superior de ce cred alţii.

Deşi nu ar trebui niciodată să compromitem adevărul Cuvântului lui Dumnezeu, trebuie să avem grijă cum îl apărăm. Care sunt motivele noastre? Sunt sincere aceste motive? Avem noi interesul de a ne face cunoscut propriul punct de vedere în detrimentul altora? Am luat noi în considerare "tot sfatul lui Dumnezeu", amintindu-ne că Biblia ne învaţă că trebuie să-i "însemnăm pe cei ce cauzează diviziune".[3]

Ţineţi minte că nici o persoană particulară sau nici o organizaţie nu deţine monopolul asupra adevărului. Că nu există interpretări particulare ale Scripturii. Este de asemenea important să reţinem că interpretările sau poziţiile noastre pot fi influenţate de diverşi factori circumstanţiali care s-ar putea să ne afecteze, oferindu-ne o vedere doctrinară deformată sau dezechilibrată.

De aceea, întotdeauna trebuie să fim dispuşi să luăm în considerare tot ceea ce Biblia învaţă şi să nu ne formăm doctrinele noastre dintr-un verset sau două ce au fost scoase din context. Mulţi creştini adevăraţi şi sinceri ce au crezut odată că au dreptate, au descoperit mai târziu că au fost amăgiţi. O credinţă bazată pe "experienţe" care nu este sprijinită de Scripturi atrage tot felul de doctrine spirituale aberante care pot fi catastrofice pentru proclamarea Evangheliei.

CUVÂNTUL ESTE GHIDUL NOSTRU

Scrierile apostolului Pavel ce ne-au fost date prin inspiraţia Duhului Sfânt, oferă o bază de înţelegere pentru fiecare credincios. Deşi misiunea

lui principală a fost de a proclama Evanghelia, mare parte a timpului lui Pavel şi a energiei lui a fost folosită pentru a pune la dispoziţia Bisericii principii care să o facă mai eficientă în predicarea Evangheliei.

Întotdeauna dorinţa Satanei a fost de a-i "amăgi" pe creştini şi a-i face astfel, ineficienţi. Deşi Pavel scria celor de pe vremea lui, adevărurile despre care a vorbit se aplică fiecărei generaţii ce-a urmat. Dacă aşa stau lucrurile nu s-ar putea ca şi în biserica zilelor noastre să se strecoare doctrine false şi "erezii nimicitoare"?

DUHUL ŞI CUVÂNTUL SUNT DE ACORD

Atât Pavel cât şi alţi scriitori ai Noului Testament au avertizat de venirea unei perioade de timp de mare amăgire spirituală la sfârşitul vremurilor, o perioadă de timp de dinaintea reîntoarcerii lui Isus Hristos. Creştinilor le-a fost spus dinainte în Cuvântul lui Dumnezeu la ce să se aştepte. Avem Duhul Sfânt al lui Dumnezeu care să ne înveţe şi să ne călăuzească la adevăr. În orice situaţii, Cuvântul lui Dumnezeu şi Duhul Sfânt al lui Dumnezeu ar trebui să fie de acord.

APĂRAREA ADEVĂRULUI CU ADEVĂRUL

În zilele noastre trupul lui Hristos se divizează. Cu trecerea timpului fiecare biserică şi fiecare denominaţiune va fi afectată. Un Creştinism biblic care odată îl punea pe Hristos în centru, acum cedează locul unui Creştinism întemeiat pe experienţă care tinde să se concentreze asupra sentimentelor, emoţiilor, manifestărilor şi care proclamă ecumenic ca, toţi creştinii să "*fie de acord în dezacord* ".

Acum, mai mult ca niciodată, trebuie să ne întoarcem la ancora adevărată a Cuvântului lui Dumnezeu. Niciodată să nu ne întemeiem doctrinele noastre pe ceea ce oamenii spun că este drept sau greşit. Ar trebui să le verificăm prin comparaţie cu Cuvântul lui Dumnezeu pentru a vedea dacă ceea ce susţinem nu este nebiblic.

CAPITOLUL 2

PREZENTAREA CU DRAGOSTE A ADEVĂRULUI

Dacă ne aflăm cu adevărat în "zilele din urmă" şi este posibil ca şi creştinii să fie amăgiţi, ce este de făcut? Să ne retragem în diversele noastre tabere, să ne scoatem armele şi să ne luptăm până ce rămâne un învingător? Sau, Biblia ne învaţă să apărăm adevărul cu dragoste şi compasiune pentru alţii? Care este metoda biblică de a proclama adevărul fără să greşim cum îl proclamăm?

AU GREŞIT DIN CORECTITUDINE?

În cartea Apocalipsei, Isus a lăudat Biserica din Efes pentru dorinţa ei aprinsă de a apăra adevărul. Acest grup de creştini putea să descopere foarte repede şi fără să greşească un învăţător sau un profet fals. Acei creştini au dat dovadă de osteneală şi de răbdare. Pe scurt, au urât tot ceea ce era fals (vezi, Apoc.2:2-3).

Cu toate acestea, Isus a spus că are ceva împotriva acestora pentru că şi-au pierdut "dragostea dintâi". Acestei biserici El i-a spus:

> *"Adu-ţi dar aminte de unde ai căzut; pocăieşte-te şi întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine şi-ţi voi lua sfeşnicul din locul lui, dacă nu te pocăieşti"*[4]

Este fără îndoială scriptural să apărăm adevărul cu răbdare şi zel. Bineînţeles că se presupune să ne ţinem tare de cuvânt şi să fim neclintiţi şi tari. Cei din Berea au fost lăudaţi pentru dragostea lor pentru Scriptură şi pentru felul în care o cercetau în fiecare zi. Însă, uneori putem să întrecem măsura apărând adevărul. Conform lui Isus, un creştin poate avea dreptate dar să greşească în tot acest timp. Poate fi corect, şi să greşească din corectitudine.

NU UITAŢI, DRAGOSTEA !

De aceea, Isus i-a spus Bisericii din Efes că trebuia să se pocăiască. Şi-a pierdut dragostea ei dintâi - dragostea pentru Dumnezeu şi pentru oameni. Îi spune că-i va lua sfeşnicul din mijlocul ei, adică mărturia lor, dacă nu se pocăieşte şi nu se îndreaptă.

Înainte de a scrie acestă carte, m-am rugat mult şi m-am consultat

mult cu oameni serioşi ai lui Dumnezeu, oameni care şi-au trăit întreaga viaţă bazându-se pe principiile fundamentale ale Bibliei. Deşi aceştia m-au avertizat că mă va costa dacă vreau să iau o poziţie şi să apăr adevărul împotriva Creştinismului nebiblic, fiecare dintre ei m-a încurajat să o fac. De asemenea, m-au îndemnat să o fac având dragostea şi grija pentru alţii, ca factor principal al motivaţiei mele.

Dorinţa mea cea mai mare este să văd unitate şi armonie între credincioşi. Iubesc profund Cuvântul lui Dumnezeu şi doresc să văd o autentică trezire spirituală în care mulţi să vină la Isus Hristos în aceste zile din urmă.

Obiectivul scrierii acestei cărţi este de a prezenta o perspectivă biblică sănătoasă care să constituie un avertisment care să ducă din nou la concentrarea atenţiei celor pe care-i iubesc şi îi respect în Domnul, asupra Cuvântului lui Dumnezeu. Intenţia mea nu este să fiu dur, să scot unele lucruri din context, sau să-i vorbesc de rău pe nişte credincioşi adevăraţi. Trupul lui Hristos este plin de diversitate iar această diversitate se poate exprima în mai multe feluri. Dar atunci când această diversitate depăşeşte parametrii Cuvântului lui Dumnezeu, Biblia ne spune că trebuie să îndemnăm oile rătăcite să se întoarcă acasă.

Toţi cei ce-l numim pe Isus Hristos Mântuitorul nostru ar trebui să facem totul pentru a repara relaţia de frăţie distrusă şi să ne apropiem unii de alţii. Isus ne-a spus:

> *"Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiţi unii pe alţii; cum v-am iubit Eu, aşa să vă iubiţi şi voi unii pe alţii. Prin aceasta vor cunoaşte toţi că sunteţi ucenicii Mei, dacă veţi avea dragoste unii pentru alţii"* [5]

CAPITOLUL 3

TREZIREA?

Unii afirmă că Dumnezeu face "un lucru nou". Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, ne spun aceştia, este revărsat în toată lumea şi noi ne aflăm în mijlocul unei puternice treziri de la sfârşitul vremurilor. Alţii, însă, spun că aceştia încearcă să-l "experimenteze" pe Dumnezeu căutând semne vizibile sau fenomene care sunt lucruri ale firii pământeşti. Mai

sunt şi alţii care spun că ceea ce se petrece este o iluzie neruşinată făurită de Satana, care îi amăgeşte pe mulţi. Este posibil să analizăm aceste vederi dintr-o perspectivă biblică?

BINECUVÂNTAREA DE LA TORONTO?

O biserică din Toronto, Canada, a devenit o adevărată "Mecca" a celor ce caută "o binecuvântare de la Dumnezeu". Mii de oameni ce aparţin diferitelor denominaţiuni din întreaga lume au venit aici pentru a primi "ungerea". Pentru unii din pastorii şi liderii de biserici care au frecventat mitingurile de trezire ţinute acolo, "Binecuvântarea de la Toronto - Toronto Blessing" a devenit un bun ce le-a fost transferat lor şi bisericilor lor. De aceea, ei pot acum lua "ungerea" pe care au primit-o şi o pot duplica în bisericile lor din toată lumea.

BARMANUL DUHULUI SFÂNT?

"Atingerea" care se poate primi în Toronto îşi are de fapt originile în altă parte a lumii. Deşi biserica Toronto Vineyard din Mississauga, Ontario, a devenit cea mai cunoscută sursă a acestei "noi binecuvântări spirituale", sursa originală a "ungerii" se găseşte la auto-intitulatul, "Barman al Duhului Sfânt", sud-african, pe nume Rodney Howard-Browne. După spusele lui Howard-Browne, Dumnezeu l-a rânduit să fie canalul acestei noi "ungeri" ce se va revărsa pe Pământ şi care face parte din mare trezire care va avea loc înainte de întoarcerea lui Isus, în toată lumea.

Howard-Browne, asemenea multor alţi lideri şi promotori ai acestei "noi mişcări spirituale", pretinde că şi-a primit puterea de a administra ungerea printr-o apariţie personală a lui Dumnezeu. Cu propriile lui cuvinte a spus:

> *"Parcă simţeam un foc lichid...ca şi cum cineva vărsase benzină pe mine şi-mi dădu-se foc...pot cel mai bine să o descriu spunând că era la fel de şocant ca şi cum schimbând becul de la o lampă, mi-am pus degetul în dulie. Am ştiut că era Dumnezeu"*[6]

Numărul din august 1994 al revistei *Charisma* a adăugat o descoperire suplimentară a modului în care Howard-Browne a devenit un canal al acestei "revărsări din zilele din urmă a Duhului Sfânt". Conform articolului, când Howard-Browne se afla în vara lui 1979 în Africa, el a petrecut ore în şir rugându-se pentru o mai profundă

cunoaştere a lui Dumnezeu. În rugăciunile sale, el i-a spus lui Dumnezeu: "ori te cobori aici şi mă atingi, ori mă voi urca eu la tine şi te voi atinge". După spusele lui Howard-Browne, Dumnezeu i-a răspuns poruncii sale.

"*Darul râsului sfânt*", pentru a cărui distribuire Rodney Howard-Browne a devenit atât de celebru, este doar una dintre numeroasele manifestări declarate a fi dovada revărsării de către Dumnezeu a unui "nou val" al Duhului Sfânt, parte trezirii din zilele din urmă ce are loc în toată lumea. Se spune că râsul incontrolabil şi adeseori isteric care se manifestă, este felul lui Dumnezeu de a-şi exprima în vremurile noastre dragostea Sa intimă pentru noi.

O TREZIRE A RÂSULUI ?

Un număr de cărţi au fost publicate de către entuziaştii "Binecuvântării de la Toronto". Una dintre aceste cărţi numită, *Ia Focul: Binecuvântarea de la Toronto, O Experienţă a Înnoirii şi Trezirii*[7], a fost scrisă de către Guy Chevreau, fost pastor baptist, acum un învăţător adjunct şi autor asociat la biserica Toronto Airport Vineyard. Chevreau devenit un istoric şi apologet al "Binecuvântării Toronto", îşi citează convertirea sa în care descrie cum a fost "atras din" forma de Creştinism pe care odinioară o avea pentru a deveni acum un puternic promotor al "Experienţei Toronto". Iar John Wimber a susţinut cartea lui Chevreau, spunând:

> *"Această carte este plină de entuziasmul celor de curând unşi şi fericiţi oameni ai Toronto-ului. Mă încântă şi, cititorule, sunt convins că te va molipsi la fel cum s-a întâmplat cu ei"*[8]

În primul capitol al cărţii lui Chevreau, acesta descrie cum împreună cu soţia s-a dus la adunarea bisericii Toronto Airport Vineyard tocmai când lucrarea sa era în pragul colapsului. Cu propriile sale cuvinte iată ce mărturiseşte el că a simţit şi a observat acolo:

> *"Am devenit mai mult disperat decât curios şi chiar prea disperat pentru a critica ceva. Ca şi pastor baptist, nu am văzut niciodată ceva asemănător pentru puterea şi prezenţa Duhului Sfânt, în afară de nişte lacrimi vărsate din când în când în tăcere. Era de înţeles că personal nu eram familiar cu felul de manifestări fizice pe care le-am văzut la adunările bisericii Airport: râs necontrolat şi plânset neîncetat,*

scuturături violente şi căderi la pământ, oameni care îşi învârt mâinile ca şi morile de vânt sau lovituri viguroase de stilul celor de judo cu antebraţele" [9]

Deşi Guy Chevreau nu a trăit iniţial "experienţa" chiar de la prima sa participare la adunări, el descrie cum soţia lui, Janis, "a primit bucuria" şi a căzut pe jos de mai multe ori, râzând isteric. John Arnott, pastor principal al bisericii Airport Vineryard s-a rugat ca ea să rămână în starea de râs pentru o perioadă de 48 de ore.[10]

După aceasta Chevreau descrie situaţia care s-a produs în ziua ce-a urmat. În timp ce acesta aştepta musafiri la cină era îngrijorat că soţia lui nu va putea să se pregătească cum se cuvine pentru cină, din pricina stării care o stăpânea. Când a venit acasă de la lucru pentru a o vedea ce face, nu a văzut mâncare pregătită. Întrebând-o unde era mâncarea de cină, soţia lui, "a căzut pe jos în râsete isterice".

În această situaţie, Chevreau a decis să plece să cumpere nişte peşte şi cartofi, ştiind că soţia lui nu era în stare să gătească. În continuare el descrie experienţa neobişnuită care a urmat:

"La întoarcerea mea acasă, am găsit musafirii deja aşezaţi la masă. Pe neaşteptate, Janis a început să arunce cu peşte fierbinte şi uleios înspre noi. A răsturnat cutia cu cartofi prăjiţi în mijlocul mesei, i-a împărţit în grămăjoare şi i-a împins în direcţia fiecăruia dintre noi, toate acestea părându-i FOARTE amuzante" [11]

TREZIREA ESTE MOLIPSITOARE

De când Howard-Browne a adus "binecuvântarea" din Africa de Sud în America de Nord, el a primit puterea de a-i "unge" pe alţii pentru ca şi aceştia să poată face ceea ce el era în stare. "Binecuvântarea" nu se limitează la vreo biserică anume sau la un anume grup de credincioşi. Ea include, penticostalii, nazarinenii, menoniţii, baptişii, metodiştii, anglicanii, catolicii şi mulţi alţii. Mişcarea a cunoscut o răspândire internaţională şi multe biserici din întreaga lume sunt afectate de ea.

MAREA BRITANIE "A LUAT FOC"

Marea Britanie a fost prima ţară a cărei întreagă naţiune "a luat foc". Ca şi în cazul fenomenului nord-american, omul care s-a jucat cu chibritul a fost Rodney Howard-Browne. Ar trebui spus de fapt că focul a fost transferat de la Toronto Airport Vineyard în Anglia, atunci când Elli

Mumford, membră a echipei pastorale a bisercii South West London Vineyard, a petrecut mai multe ore "la covor" în primăvara anului 1994.[12]

După Dave Roberts, editor al revistei britanice *Alpha* şi autor al cărţii *The Toronto Blessing*, vizita d-nei Mumford la Toronto a dus la transformarea ei: "Ea s-a dus acolo simţindu-se "stinsă" spiritual şi dorind o nouă vitalitate şi înţelegere a relaţiei ei cu Isus. Când s-au rugat pentru ea şi i-au oferit încurajări, ea l-a redescoperit pe Dumnezeu în timp ce s-a aflat "la covor", prosternată înaintea lui Dumnezeu" [13]

Pe data de 24 mai, 1994, d-na Mumford s-a întâlnit cu mai mulţi lideri ai bisericii Holy Trinity Brompton, o biserică evanghelică carismatică din South Kensington. Când Mumford s-a rugat la această adunare, "gloria s-a coborât". Unul dintre lideri i-a povestit întâmplarea lui Sandy Millar, mult stimatul vicar al bisericii Holy Trinity Brompton şi astfel s-a luat hotărârea ca d-na Mumford să predice în următoarea Duminică dimineaţa la biserica Holy Trinity Brompton.[14]

Astfel, 29 mai 1994, a fost ziua în care biserica "a luat foc". După ce şi-a mărturisit experienţa avută cu "binecuvântarea Toronto", Mumford i-a cerut adunării să se ridice în picioare în timp ce ea se va ruga ca Domnul să-i binecuvânteze şi să le dea "tot ce avea". De îndată, oamenii au început să râdă isteric, să plângă, să se scuture, să tremure, să latre şi să ragă.[15]

Duhul Sfânt loveşte South Kensington-ul, a devenit titlul de pe prima pagină a secţiunii londoneze a ziarului *Independent* din data de 21 iunie, 1994. Ar putea fi de la Dumnezeu acest comportament anormal? Persoane din aripa "sănătate şi prosperitate" a mişcării carismatice numită "word of faith", au profeţit de ceva vreme o mare trezire spirituală. Este ceea ce se întâmpla?

Pe data de 24 iunie, 1994, un membru al conducerii lui Holy Trinity Brompton, pe nume Mark Elsdon-Dew a declarat liniştitor publicaţiei *Church Times*:

> *"Vă rog subliniaţi faptul că lucrurile care s-au întâmplat nu sunt atât de bizare şi scandaloase încât oamenii sensibili să nu vrea să audă de ele. Încercăm să dăm dovadă de bun simţ şi de ordine, dar dacă sunt de la Dumnezeu, ar fi îngrozitor să nu primim tot ce ne oferă"*[16]

Pe vremea scrierii cărţii de faţă se estima că peste 400 de biserici din toată Marea Britanie ţineau adunări aidoma celor de la Toronto

Airport Vineyard.[17] Unele din reacţiile celor ce au primit "ungerea" în Marea Britanie sunt la fel de bizare ca şi cele din Toronto şi descrise de Guy Chevreau. În biserica Sidcup Community Church, Dave Roberts ne spune că,

> *"cineva s-a îmbolnăvit în timpul serviciului, şi paramedicii au fost chemaţi la biserică. Sanitarii au intrat în sală şi au fost martorii unei scene în care mai multe zeci de oamenii se aflau pe jos, în diferitele faze ale trăirii spirituale. "Care-i al nostru?" au întrebat ei vădit încurcaţi"*[18]

Mai uluitoare însă sunt declaraţiile de simpatie făcute de respectabili lideri religioşi care la început erau sceptici şi chiar critici vizavi de "Binecuvântarea Toronto". De exemplu, R.T.Kendall, predicator la Westminster Chapel şi învăţător biblic britanic foarte respectat, şi-a făcut publică mărturia convertirii lui la "Binecuvântarea de la Toronto". Conform unui interviu pe care i l-a oferit lui Wallace Boulton de la magazinul britanic *Renewal*, el a afirmat:

> *"A trebuit să sufăr o coborâre (umilire) publică. Dacă m-aţi fi supus detectorului de minciuni şi m-aţi fi întrebat dacă cred că ("Binecuvântarea Toronto) este de la Dumnezeu, v-aş fi spus, nu. Două săptămâni mai târziu m-am răzgândit. În seara când Sandy Millar (vicar la Holy Trinity Brompton) împreună cu personalul au venit la biserica noastră, tocmai ne pregăteam să mergem acasă când unul dintre ei m-a întrebat dacă se poate ruga pentru mine. I-am spus, "desigur, dar trebuie să-ţi spun că s-au rugat de multe ori pentru mine", fiindcă nu vream să-i dau nici un fel de speranţe. După mai puţin de un minut mintea mi s-a relaxat foarte mult. Pot descrie asta cel mai bine asemănând-o cu anestezia avută cu ani în urmă când am fost supus unei operaţii grele."*[19]

Lista liderilor care au susţinut "Binecuvântarea Toronto", din Anglia şi Scoţia continuă la nesfârşit. Colin Dye, pastor la Kensington Temple, cea mai mare biserică din Marea Britanie, a primit binecuvântarea după ce Francis Hunter[20] din Statele Unite s-a rugat pentru el, iar el a căzut râzând pe podiumul bisericii sale şi a încercat de cinci ori fără succes să se ridice în picioare.

La începutul lui iulie 1995, am avut ocazia de a merge la o adunare a bisericii Queen Road’s Church din Wimbledon, Anglia,

biserică care a devenit un alt avanpost al "Binecuvântării de la Toronto". Aceleaşi fenomene pe care le-am observat în Toronto, s-au petrecut şi acolo.

Care este această putere ce îi face pe oameni să-şi abandoneze mintea şi trupurile celui ce poate să-i facă să-şi piardă controlul? Cercetarea în continuare a rădăcinilor care asigură hrănirea pomului ce poartă roadele "noului vin", va răspunde neîndoielnic acestei întrebări.

O BINECUÂNTARE TRANSFERABILĂ

John Arnott, pastor principal al bisericii Vineyard din Toronto, şi-a primit indirect "binecuvântarea" de la Howard-Browne, prin intermediul lui Randy Clark, pastor al bisericii Vineyard din St.Louis, Missouri. În 1993, Pastorul Clark, descurajat şi foarte aproape de o criză nervoasă, a fost încurajat să participe la o întâlnire a lui Howard-Browne care urma să se ţină la Colegiul Biblic Rhema al lui Kenneth Hagin[21] din Tulsa, statul Oklahoma.

Reîncărcat emoţional, după ce Howard-Browne s-a rugat pentru el şi după ce a fost martorul puterii lui Dumnezeu manifestată la această întâlnire, Clark duce "ungerea" la biserica lui din Missouri. Când John Arnott află despre experienţa lui Clark, îl invită să vină la Toronto unde să ţină o serie de întâlniri, începând de la data de 20 ianuarie 1995. Manifestările care au survenit în timpul acestor întâlniri au continuat până în clipa scrierii acestei cărţi.[22]

Presa seculară şi creştină a extins orizonturile mişcării prin numeroase articole şi programe. Odată cu trecerea timpului tot mai mulţi oameni sunt într-un fel sau altul atinşi. Atitudinile luate faţă de "Binecuvântarea Toronto" se împart în trei categorii: de sprijin, de împotrivire şi de indiferenţă. Cei ce au această ultimă atitudine sugerează că nu există suficiente dovezi pentru a ajunge la o concluzie absolută şi că este nevoie de mai mult timp pentru a determina dacă "binecuvântarea" este de la Dumnezeu, sau nu.

În timp ce unii pretind că vieţile lor au fost înviorate sau schimbate, alţii sugerează că au puternice îngrijorări de ordin teologic. S-ar putea ca, în timp, fiecare biserică din lume să fie nevoită să ia o decizie în ce priveşte "Binecuvântarea de la Toronto". Să o accepte sau să o respingă.

NEBUNI PENTRU HRISTOS ?

Arnott (pastorul bisericii din Toronto), cât şi alţi lideri ai mişcării

Vineyard afirmă că "Experienţa Toronto" face parte dintr-o "înnoire trimisă din cer pentru biserica locală, care să edifice trupul lui Hristos". De asemenea, Arnott mai crede că în cele din urmă aceasta se va împrăştia în toată comunitatea, lucru care va duce la o trezire. Arnott, a declarat într-un interviu:

> *"Dumnezeu ne-a spus să dăm şi la alţii ungerea, oricui va vrea, îndeosebi pastorilor şi prezbiterilor care să o poată duce în bisericile lor. Vrem ca ei să fie eroii, nu noi. Nu este de la Vineyard, ci de la Dumnezeu"*[23]

John Wimber, fondator şi lider al mişcării Vineyard, a sprijinit şi el acest "nou val al Duhului Sfânt". El crede că ceea ce se întâmplă s-ar putea "în scurt timp să devină parte a marii treziri pe care toţi am aşteptat-o şi am dorit-o".[24]

Deşi se găsesc unii care sunt critici faţă de comportamentul neobişnuit al oamenilor ce intră sub influenţa "ungerii", Wimber crede că aceste reacţii comportamentale specifice sunt de aşteptat. El a afirmat că "Dumnezeu foloseşte lucrurile nebune ale lumii acesteia pentru a le încurca pe cele înţelepte".[25]

Când Randy Clark l-a întrebat pe Dumnezeu de ce aducea acest comportament straniu bisericii Vineyard din Toronto, aparent El i-ar fi răspuns că, "se află în căutarea celor dispuşi să se arate nebuni în public în onoarea Numelui Său".[26] După cum Bill Jackson de la Vineyard-ul din Urbana, Illinois a subliniat, "controlul este cel ce contează. Dumnezeu vrea să ştie care din ai Lui vor vrea să facă pe nebunii pentru slava Lui".[27]

Paul Cain, un alt puternic promotor al Creştinismului "bazat pe experienţă" şi partener apropiat al mişcării Vineyard, a făcut de asemenea afirmaţii ce vor să justifice de ce se comportă unii atât de ciudat la "ungere". Vorbind la Vineyard-ul din Toronto, el a spus:

> *"Spuneţi că fac multe lucruri nechibzuite. Atunci, daţi-mi voie să vă spun că Dumnezeu a ales lucrurile nebune ale acestei lumi pentru a le face de ruşine pe cele înţelepte şi tari, şi va face acest lucru în aceste zile din urmă. El va batjocori minţile trufaşe şi arogante ale sofisticaţilor din lumea teologică. Lui Dumnezeu îi face plăcere să-i ofenseze pe cei sofisticaţi şi complicaţi din punct de vedere teologic. O face chiar aici. O face peste tot şi eu spun, hai vino Doamne Isuse, vino Duhule*

Sfânt şi fă-mă nebun. M-am săturat să fiu un nebun al diavolului şi al lumii. Vreau să fiu un nebun pentru Domnul Isus Hristos. Lăsaţi-l pe El să facă tot ce vrea cu voi. Să vă facă de râs!".[28]

Cu toate acestea, Dumnezeu nu aşa ceva o intenţionat să spună prin apostolul Pavel când el scria că "Dumnezeu a ales lucrurile nebune ale lumii, ca să facă de ruşine pe cele înţelepte" (1Cor.1:27). Deşi Dumnezeu alege în împrejurări neobişnuite să folosească oameni simpli, de rând, pentru a-şi împlini planurile şi intenţiile Sale, nu se poate spune că El se aşteaptă de la creştini să se poarte "prosteşte" pentru a face voia Lui !

Biblia ne învaţă că creştinii trebuie să dea dovadă de auto-control sau stăpânire de sine şi de disciplină în vieţile lor. Deşi există o bază scripturală pentru a dovedi că oamenii pot să se afle sub ungerea Duhului Sfânt şi să practice diferitele daruri pe care Dumnezeu le dă, "darurile" căutate şi demonstrate în zilele noastre nu sunt doar neobişnuite, ci extrem de dubioase, dacă nu chiar nebiblice. Darurile Duhului sunt date de Dumnezeu pentru schimbarea spirituală a creştinilor şi nu pentru distracţia lor.

SEMNE NEOBIŞNUITE

Pentru foarte mulţi, această "ungere nouă" ia forma unor manifestări bizare. În timp ce unii par să fie apucaţi de scuturături violente sau tremurat, alţii cad pe spate, leşinaţi pe jos. Unii par însă atât de lipiţi şi de nemişcaţi la podea încât par paralizaţi. Alţii însă spun că simt sentimente de afecţiune sau de bucurie care-i copleşesc. Că sunt "loviţi de muţenie" şi dacă încearcă să ofere o mărturie verbală, nu pot să scoată un cuvânt. Mai sunt şi cei care râd incontrolabil, care scot sunete de animale cum ar fi, croncănitul, răgetul (leului) şi lătratul (câinelui). Sau, cei care şuieră şi sâsâie ca şerpii !

De curând, cei ce au primit "ungerea" nu se rezumă doar la a scoate sunete animalice, dar se şi comportă ca animalele. În ciuda acestor manifestări, unii dintre cei care au primit "binecuvântarea", spun că, într-adevăr, experienţa lor este "o atingere de la Dumnezeu". Dacă pretinsele daruri ale râsului, scuturatului, tremuratului, leşinatului, lătratului şi "beţiei în Duhul" vin într-adevăr de la Dumnezeu, de ce mai trebuiesc folosite canalele umane pe post de "barmani"?

ELE SUNT DARURI SPIRITUALE

Una din problemele care i-a divizat pe creştini de-a lungul secolelor era subiectul actualităţii darurilor spirituale ce erau cu claritate folosite în Biserica Noului Testament şi dacă se presupune să fie folosite şi de noi, astăzi. Ca şi în cazul oricărei alte controverse la aceasta există două părţi. Două tabere. În cazul darurilor spirituale, unii susţin cu încredere că ele nu mai sunt valabile în zilele noastre. De partea cealaltă, alţii susţin că aşa cum Dumnezeu le-a dat unora în trecut daruri supranaturale, tot aşa se poate întâmpla şi-n biserica zilelor noastre.

Cu toate acestea controversa care în prezent face ravagii în cercurile creştine, este mult mai complicată. Unii oameni şi denominaţiuni care niciodată nu au avut consideraţie pentru "darurile" pomenite în Biblie, acum adoptă variatele aspecte ale "noului val de spiritualitate".

De fapt, cea mai mare opoziţie faţă de această mişcare vine din partea acelor creştini care cred că darurile Duhului Sfânt sunt valabile pentru biserica zilelor noastre. Acest grup crede că darurile operează în conformitate cu planul lui Dumnezeu şi că nu depind de manipularea umană sau de orchestrarea lor pământească. Aceştia susţin că a măsura spiritualitatea pe baza experienţelor poate fi periculos dacă se acceptă învăţături nebiblice.

Autorul acestei cărţi face parte din segmentul respectiv de Creştinism.

CRITICA ESTE NEPERMISĂ

Nu toţi cei ce au observat "experienţa Toronto" cred că este de la Dumnezeu. Unii dintre aceştia par să spună că cei ce o primesc riscă o deziluzie personală sau o amăgire, de origine satanică. Acestor îngrijorări, John Arnott (pastor la Toronto Vineyard) le-a replicat: "Cam este vremea ca biserica să aibe mai multă credinţă în puterea lui Dumnezeu de a ne binecuvânta decât în puterea Satanei de a ne înşela".[29]

O asemenea afirmaţie nu poate fi justificată cu Scriptura. Dacă ne îndepărtăm de autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu şi măsurăm spiritualitatea după sentimentele pe care le avem şi suntem încrezători în faptul că nu putem fi înşelaţi, atunci Satana poate să ne înşele.

Lucrarea Duhului lui Dumnezeu nu ar trebui niciodată să fie evaluată pe baza căderii pe spate a unei persoane, a vorbirii în limbi, a "muţeniei" sau pe baza vindecării bolnavilor. La toate acestea amăgirea

satanică poate fi o posibilitate. Dar aşa cum Petru a spus privitor la învăţătorii falşi şi amăgirea care în zilele din urmă va confrunta Biserica, "mulţi îi vor urma în destrăbălările (senzualitatea) lor şi din pricina lor calea adevărului va fi vorbită de rău" (2 Petru 2:2).

CAPITOLUL 4

CREŞTINISMUL "EXPERIMENTAL"

Orice veritabil credincios creştin ar vrea să vadă o trezire. Totuşi, cuvântul *trezire* se foloseşte mai mult pentru credincioşi decât pentru necredincioşi. Sunt unii care afirmă că biserica este readusă la viaţă prin revărsarea de către Dumnezeu a Duhului Său şi a "umplerii creştinilor cu vin nou". Deşi creştinii pot şi trebuie să fie umpluţi în fiecare zi de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, se pune întrebarea dacă aceştia în loc să caute tot timpul "semne şi minuni", sau înalte trăiri emoţionale, nu ar trebui să fie mai mult preocupaţi de slujirea Domnului şi evanghelizarea celor pierduţi?

O FORMULĂ CU CARE PRIMEŞTI?

"Evanghelia râsului" culege multe laude dar şi multe critici. Apărătorii ei spun că este un dar de la Dumnezeu, iar pentru a primi "darul", oamenilor le este spus că trebuie să-şi **"abandoneze controlul, să-şi dezactiveze mintea şi doar să primească"** !? Se spune că, "cu cât mai mult cineva doreşte experienţa, cu atât mai puternică devine ungerea". Unii sugerează că bisericile care s-au scăldat fără griji în această "mişcare a Duhului Sfânt", urmează să primească o măsură mai mare a acestei ungeri.

De partea cealaltă, aceia care exprimă preocupare faţă de această mişcare sunt foarte aspru criticaţi, iar unii merg până atât de departe încât să afirme că dacă nu eşti de acord cu ce se petrece, **"huleşti împotriva Duhului Sfânt" !**

Oare aşa să fie? Dacă mesajul proclamat nu este de la Dumnezeu? Dacă nişte oameni îi manipulează pe alţii? Sau mai rău, dacă Satana îi manipulează pe unii pentru a-i amăgi pe alţii? Este posibil?

Ideea ce se răspândeşte, că este posibil să-i pregăteşti pe oameni pentru a primi sau distribui Duhul Sfânt aparţine acelora care

promovează această teologie a "vinului nou". Acei lideri ce au primit "ungerea", ţin acum seminarii pentru a-i pregăti pe "oamenii cu putere" ("power people")[30] (membrii ai conducerilor bisericilor), care mai întâi trebuie să primească "binecuvântarea" pentru ca după aceea să le fie permis să se roage pentru ca alţii, să primească această "binecuvântare". S-au scris manuale care prescriu anumite reguli şi principii de administrare a Duhului, care implică gesturi speciale ale mâinilor şi care te învaţă cum "să-i prinzi" pe cei ce cad sub influenţa "binecuvântării" precum şi instrucţiuni exacte cum să te rogi.

În timpul unei perioade de întrebări şi răspunsuri de la o conferinţă unde participau pastori şi lideri de biserici din Canada, d-l Jeremy Sinott, pastor asistent la Toronto Airport Vineyard, şi-a exprimat ideiile sale privitoare la felul în care ar trebui să se roage echipa de conducere:

> *"Obiceiul nostru este să ne rugăm foarte domol. Punem mare valoare pe rugăciunea blândă, domoală. Putem pune o mână pe umărul sau pe capul celui pentru care ne rugăm, însă lucrătorii noştrii ştiu că nu trebuie niciodată, dar niciodată, să împingă. Atunci când ne rugăm, spunem: "Tată, dă-le mai mult din ce tu vrei şi doreşti. Tu le cunoşti inimile. Umple-le cu tot ce vrei tu, vindecă ce vrei tu în viaţa lor. Doamne, fă ce vrei tu să faci, te binecuântez s-o faci..." Adesea apare o reacţie. Curg lacrimi, uneori, sau uneori încep să tremure...şi apropo, rugaţi-vă cu ochii deschişi. ştiu că nu aţi făcut niciodată asta şi că poate vă pare ciudat. Dar ştiţi că atunci când vă rugaţi pentru cineva şi faceţi un fel de rugăciune generală, vedeţi câteodată o reacţie. Lacrimi sau schimbări la faţă, sau îşi mişcă puţin trupurile, câteodată. Ei bine, atunci rugaţi-vă atingând acea parte a corpului".*[31]

În timpul serviciului de seară de la Biserica Queen's Road din Wimbledon, în Anglia, am observat că "power people" ("oamenii cu putere") nu atingeau niciodată trupurile celor pentru care se rugau. În schimb, lucrând în perechi şi rugându-se cu ochii deschişi, aceştia îşi ţineau mâinile la mică distanţă de fruntea celor pentru care se rugau şi în spatele lor (în caz de cădeau - n.tr.). Când am întrebat pe cineva care venea la aceste servicii, ce anume se petrecea, mi s-a răspuns că respectivii, **"concentrează/focalizează duhul"** (!?).

Pastorii care au fost la Toronto şi s-au întors la bisericile lor

aducând aceste formule noi de distribuire a Duhului Sfânt, i-au făcut pe mulţi creştini buni să-şi pună întrebări. De curând un om mi-a spus că a primit o scrisoare de la preşedintele comitetului bisericii sale care-l informa că pentru a putea să se roage în continuare la altar pentru oameni, va trebui să vină la nişte şedinţe de pregătire. Deşi acest om se ruga la altarul bisericii de foarte mulţi ani, se pare că acum se vedea nevoit să-şi actualizeze calităţile pentru a putea să continue.

Cei ce refuză această "nouă spiritualitate" sau dau de înţeles că manifestările asociate ei sunt dubioase sau nebiblice, sunt adesea etichetaţi carnali sau "imaturi din punct de vedere spiritual". Cu toate că se poate dovedi că învăţăturile asociate acestei "noi trezirii" pun un mare accent pe experienţă ca fiind mijlocul prin care se simte sau se sesizează prezenţa lui Dumnezeu, criticile bazate pe Cuvântul lui Dumnezeu sunt aproape întotdeauna respinse şi se oferă în schimb variate argumente pentru care se crede că ea este de la Dumnezeu.

POATE ROADA BUNĂ SĂ FIE REA?

Mulţi susţinători ai acestei mişcări ne sugerează că dovada pentru care "binecuvântarea" este de la Dumnezeu, este roada bună de care foarte mulţi au avut parte. Astfel, unii spun că au primit reînoite sentimente de dragoste. Alţii spun că nu mai cunosc frica, deprimarea sau neliniştea. Se spune că au fost reparate familii şi că oamenii s-au "înflăcărat" pentru Dumnezeu. Totuşi se poate dovedi că atât mormonii cât şi adepţii New Age-ului au sentimente şi experienţe asemănătoare. Înseamnă oare că cea ce pare a fi o roadă bună, cel puţin în clipa de faţă, se va confirma că îşi are originea la Dumnezeu? Cel mai bun mod de a verifica roada este de a vedea dacă după o perioadă mai lungă de timp rămâne bună şi nu se strică.

La un moment dat Isus a vorbit despre verificarea roadelor şi determinarea bunătăţii lor, prin aplicarea întâi a principiului verificării originii viţei sau văzând dacă pomul cu roade este bun sau rău:

> *"Rămâneţi în Mine şi Eu voi rămânea în voi. După cum mlădiţa nu poate aduce roadă de la sine, dacă nu rămâne în viţă, tot aşa, nici voi nu puteţi aduce roadă, dacă nu rămâneţi în Mine. Eu sunt Viţa, voi sunteţi mlădiţele. Cine rămâne în Mine şi în cine rămân Eu, aduce multă roadă; căci despărţiţi de Mine, nu puteţi face nimic. Dacă nu rămâne cineva în Mine, este aruncat afară, ca mlădiţa neroditoare şi se usucă;*

apoi mlădiţele uscate sunt strânse, aruncate în foc şi ard. Dacă rămâneţi în Mine şi dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereţi orice veţi vrea şi vi se va da. Dacă aduceţi multă roadă, prin aceasta Tatăl Meu va fi proslăvit şi voi veţi fi astfel ucenicii Mei" (Ioan 15:4-8)

Deşi promotorii "Binecuvântării Toronto" sunt întotdeauna dispuşi şi interesaţi să mărturisească toate lucrurile bune pe care le-au văzut în vieţile altora, există în aceeaşi măsură şi întâmplări îngrozitoare care s-ar putea menţiona. În ciuda pretenţiei că "binecuvântarea" are un impact benefic asupra întregii Creştinătăţi şi că prin ea se întorc mulţi oameni la Dumnezeu, nu puţine sunt rapoartele care descriu destrămarea unor familii, dezbinarea unor părtăşii şi biserici, toate, se spune, din cauza refuzului celor neîncrezători în "binecuvântare", de a "lua foc" ! Odată un pastor mi-a povestit cum un vechi şi foarte serios membru al bisericii sale, unul dintre cei mai devotaţi slujitori pe care i-a avut, i-a spus că părăsea biserica fiindcă "Dumnezeu era altundeva".

Când am vizitat Marea Britanie, unde mişcarea a avut un efect asupra unei întregi naţiuni, ştirea "roadelor bune" care s-au stricat venea din toate părţile. O tânără care a experimentat "binecuvântare" pe vremea începuturilor ei, era acum îngrozită să se întoarcă la aceeaşi biserică. La ultima ei experienţă la podea (numită, "timp la covor" - "carpet time"), a simţit o frică copleşitoare. Când şi-a revenit în fire, a observat că persoana spirituală care se ruga pentru ea era o femeie din biserică care fusese de curând eliberată dintr-un sanatoriu de boli psihiatrice.

Alţii mi-au povestit cum biserici întregi s-au destrămat şi s-au împărţit şi au lăsat în urmă doar câţiva prezbiteri. În trecut biserica se ocupa de slujirea săracilor şi a nevoiaşilor printr-un gen de lucrare tip "supa săracilor". Când "vinul cel nou" a început să-i îmbete pe membrii lor, priorităţile lucrării lor s-au schimbat şi fiecare a dorit să primească "putere".

O femeie mi-a spus că bisericii ei a încetat să-i mai pese de nevoiaşi. Sora acestei femei tocmai murise de cancer şi mama ei fusese diagnosticată cu acelaşi fel de cancer. Într-o Duminică seara după serviciu fiindcă se simţea deprimată şi descurajată i-a cerut femeii de lângă ea dacă vrea să se roage pentru ea. Însă femeia respectivă i-a răspuns că nu putea s-o facă "tocmai atunci" fiindcă întâi trebuia ca ea să meargă în faţă şi alţii să se roage pentru ea ca să "primească

binecuvântarea" !

Când scepticii sugerează că fenomenele asociate cu "trezirea râsului", nu au nici o bază scripturală, simpatizanţii ei afirmă că nu tot ceea ce ţine de Duhul poate fi găsit în Biblie. Mai spun că Scriptura nu spune nimic precis împotriva acestor activităţi şi de aceea nici noi nu ar trebui să le interzicem. La urma urmei, spun ei, "pe Dumnezeu nu-l putem pune într-o cutie".

Alţii, încearcă să justifice ceea ce se întâmplă spunând că şi-au pus o încredere totală în liderii acestei mişcări şi că este practic imposibil ca aceşti respectabili creştini să fie înşelaţi. Un om pe care l-am cunoscut a spus că el nu crede că creştinii pot fi înşelaţi fiindcă Isus a spus în Matei 24:24, "dacă este cu putinţă, să-i înşele pe cei aleşi". Aceasta dovedeşte după părerea lui, că Isus a învăţat că este imposibil ca un creştin să fie înşelat! O lecţie elementară de greacă demonstrează însă că Isus a spus exact opusul. Înţelesul din greceşte al acestui cuvânt "dacă" din acest context indică nu lucruri doar probabile să se întâmple ci mai degrabă lucruri sigure şi independente de orice.[32]

Nu se pune la îndoială că Dumnezeu nu poate face ce vrea, cum vrea şi când vrea. Întrebarea se pune dacă Satana se poate preface că săvârşeşte lucrări care noi credem că "sunt ale lui Dumnezeu"? Spre exemplu, poate Satana crea o problemă, apoi să ofere o soluţie la acea problemă care să pară că vine de la Dumnezeu, dar nu în realitate? Există numeroase vindecări emoţionale şi fizice, dovedite, care s-au săvârşit în acest fel. Sunt atunci vindecările şi miracolele o modalitate sigură de a simţi sau sezisa prezenţa lui Dumnezeu? Nu ar trebui să fim mai precauţi cu cea ce credem că este de la Dumnezeu, când de fapt e vorba doar de o experienţă?

ATENŢIE LA PROFEŢII FALŞI !

Deşi există puţin adevăr în argumentele folosite pentru a sprijini noua mişcare, adevărul amestecat cu eroare, tot eroare este. Un învăţător fals sau un profet fals este periculos atunci când acesta este în stare să-şi convingă urmaşii că deţin "tot adevărul". Mărturisirile, "semnele şi minunile" sau experienţele personale nu trebuie niciodată tratate ca fiind o revelaţie superioară Cuvântului scris al lui Dumnezeu.

Din Scripturi este clar că Duhul Sfânt este dat credincioşilor cu scopul de a-i face mai îndrăzneţi şi mai înţelepţi în mărturie. Cu toate acestea, a spune că există anumite metode sau tehnici nebiblice pentru a

atrage puterea lui Dumnezeu sub administrarea unor oameni, este **blasfemie**.

Unde vedem în Scripturi râsul isteric şi necontrolat apărând în timpul predicării Cuvântului lui Dumnezeu? Poate un om să devină "barman al Duhului Sfânt" şi să distribuie Duhul lui Dumnezeu când vrea el şi când el spune **"umpleţi-vă!"** ?

A venit vremea ca credincioşii să proclame cu îndrăzneală importanţa revenirii la un echilibru între Duh şi Cuvânt. Isus a spus:

> *"Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul...El Mă va proslăvi pentru că va lua din ce este al Meu şi vă va descoperi" (Ioan 16:13-14)*

Trebuie să admitem că oricine poate fi înşelat. Dar Dumnezeu ne-a dat Cuvântul Său. De asemenea, ne-a promis că ne va da înţelepciunea şi harul de a putea să deosebim ce este adevărat de ce nu este. De aceea, de noi depinde dacă vrem să ascultăm de Cuvântul Lui sau nu.

CAPITOLUL 5

FĂRĂ LIMITE

Creştinii vorbesc adesea de echilibrul dintre Duhul Sfânt şi Cuvânt. Unii creştini sunt criticaţi datorită înţelegerii prea intelectuale a lui Dumnezeu sau concepţiei prea înguste pe care o au despre Biblie. De partea cealaltă a spectrului, se află acei creştini care se bazează pe ceea ce cred a fi lucrarea Duhului şi ignoră Biblia ca fiind etalonul după care se măsoară experienţa. Care este poziţia corectă şi unde este echilibrul?

O ORDINE MORMÂNTALĂ SAU O DEZORDINE MORTALĂ?

Oricine ştie că în trupul lui Hristos, în toată Biserica, există o varietate de expresii emoţionale a dragostei faţă de Dumnezeu. Unii i se închină cu reverenţă şi în tăcere. Alţii însă, i se închină cu exhuberanţă şi

bucurie. A eticheta una dintre aceste versiuni ale Creştinismului ca fiind spiritual vorbind superioare celeilalte, este nepermis. Biblia ne învaţă că există loc pentru amândouă şi că ambele sunt biblice.

Totuşi unul din reperele de astăzi al "noii spiritualităţi" este afirmaţia că există prea multe biserici care nu beneficiază de "noul val" deoarece sunt prea moarte sau sunt nedoritoare să primească "noua lucrare" a lui Dumnezeu. Pentru a participa la această "nouă trezire" trebuie îngăduită o oarecare dezordine.

Meditaţi la următoarea comparaţie dintre două stiluri foarte diferite de biserici, aşa cum a prezentat-o Jeremy Sinott, pastor asistent la Toronto Airport Vineyard:

> *"În bisericile sau biserica în care lucram exista ceea ce eu numesc, o ordine mormântală, de cimitir. Acum, poate aţi observat, mă refer la cei care mergeţi la cimitire, că acestea sunt locuri foarte frumos aranjate. Întotdeauna iarba este tunsă, sunt ronduri drepte, flori peste tot. Dar foarte repede vă daţi seama că acolo se află putreziciune. Putreziciune pusă-n ordine.*
>
> *Însă mai sunt şi alte locuri, cum ar fi, creşa. Intri acolo înăuntru şi vezi o grămadă de jucării, un coş cu scutece murdare, un copil care plânge aici, acolo, unul îl strânge de gât pe altul...Este asta ordine? Dacă mergi la o mamă şi o întrebi, "Aveţi ordine la creşă?" ea întotdeauna îţi va răspunde că, "într-adevăr şi acolo există o rutină, există reguli, nimeni nu moare la creşa noastră, dar nimeni!"*
>
> *S-ar putea ca eu să dau din cap şi să spun că acela nu este felul de ordine care-mi place. Mie îmi plac ca toate să fie la locul lor. Dar ceea ce contează este că acolo e viaţă, nu? Am fost în prea multe biserici unde este o ordine de cimitir. M-am simţit în siguranţă, dar vreau să văd ordinea unei creşe".*[33]

Ilustraţia pe care a folosit-o Sinott pare să insinueze că există un beneficiu în stilul dezordonat de Creştinism. Mai pare să sugereze că ordinea este sigură, dar a fi dezordonaţi îi va permite lui Dumnezeu să facă lucruri noi şi minunate, deşi la suprafaţă putem crede că sunt acţiuni neobişnuite.

Cu toate acestea, a o lua pe această cale implică marele pericol de a crede orice şi de a face orice în numele lui Dumnezeu. Gândiţi-vă la

raţionamentul pe care Sinott îl foloseşte pentru a justifica "Creştinismul experimental", adică bazat pe experienţă şi nu pe tot sfatul Cuvântului lui Dumnezeu:

> *"Citim în cartea lui Samuel, unde Saul îl urmăreşte pe David ca să-l omoare. Pe drum, Duhul lui Dumnezeu se coboară asupra lui Saul. Nimeni nu mă poate convinge că Saul se ruga aşa: "Doamne, ştii că vreau să-l omor pe David. Cel pe care-l iubeşti. O să-l omor pe acest tânăr. Umple-mă cu Duhul Tău". Nu pot fi convins de asta. Deci, iată-l pornit să-l omoare pe David şi Duhul lui Dumnezeu vine asupra lui. El începe să proorocească. Se aşează jos. Îşi scoate hainele. Acum cine ar zice primul, dacă asta s-ar fi întâmplat în biserica noastră, că "e de la Dumnezeu"? Eu unul, nu! Şi totuşi există o relatare a ceea ce noi credem ca fiind comportament bizar, care este de la Dumnezeu. Astfel să începem să ne lărgim orizonturile noastre şi să mărim cutia în care-l punem pe Dumnezeu şi să spunem, "O Tată, O Doamne, O Doamne, O Doamne, îţi dau permisiunea să faci ce vrei în biserica Ta".*[34]

O teologie bazată pe o singură experienţă din Biblie, folosită pentru a numi toate experienţele binecuvântări de la Dumnezeu este absurdă. O asemenea idee nu doar că-l scoate pe Dumnezeu dintr-o cutie, dar mai ales deschide o adevărată cutie a Pandorei plină cu tot felul de amăgiri.

CUVÂNTUL ESTE ADEVĂRAT

Biblia afirmă că Dumnezeu ne-a dat Cuvântul Său pentru a ne călăuzi în determinarea adevărului sau a minciunii. De aceea, psalmistul a scris:

> *"Prin poruncile Tale mă fac mai priceput, de aceea urăsc orice cale a minciunii...Descoperirea cuvintelor Tale dă lumină, dă pricepere celor fără răutate...Să ajungă strigătul meu până la Tine, Doamne! Dă-mi pricepere, după făgăduinţa Ta" (Ps.119:104,130, 169)*

Isus a acordat o mare importanţă caracterului adevărat al Cuvântului lui Dumnezeu atunci când spunea, **"Cuvântul Tău este adevărul"** (Ioan 17:17).

Pe Pavel, cel care a avut multe experienţe cu Duhul Sfânt, îl vedem neînduplecat în folosirea Bibliei ca standard în determinarea

adevărului. De aceea îi spune lui Timotei că, "Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu şi de folos ca să înveţe, să mustre, să îndrepte, să dea înţelepciune în neprihănire" (2 Tim.3:16).

DUHUL ESTE CĂLĂUZITOR

Biblia ne mai învaţă că Dumnezeu ne-a dat Duhul Său pentru a ne călăuzi în tot adevărul şi pentru a da puterea necesară vieţilor şi lucrărilor noastre să fie mărturii eficiente. Isus a spus, "Cuvântul Tău este adevărul" dar şi "Duhul are să vă călăuzească în tot adevărul" (Ioan 16:13).

Biblia ne învaţă că fără Duhul lui Dumnezeu eforturile noastre omeneşti sunt zădarnice: "Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul oştirilor" (Zaharia 4:6). Fără îndoială că Dumnezeu vrea să ne folosească, dar fără a recunoaşte că există un echilibru între Cuvântul şi Duhul Său nu vom trăi supuşi voii Sale.

Când pierdem acest echilibru trebuie să ne întoarcem la standard. O credinţă sănătoasă inspirată din Biblie nu ar trebui niciodată să fie depăşită de o credinţă artificială inspirată de experienţă şi determinată de simţăminte.

DOCTRINA ESTE BIBLICĂ

Creştinismul este o credinţă raţională care ar trebui să fie întemeiată pe doctrine inspirate din Scripturi. Deşi nu există nici un fel de formule sau ecuaţii pentru acestea, noi ar trebui să fim în stare să prezentăm Creştinismul atât credincioşilor cât şi necredincioşilor într-un mod inteligent şi inteligibil.

Doctrina creştină nu poate fi niciodată bazată pe emoţii şi nici determinată doar de sentimente. Sentimentele şi emoţiile pot greşi. De aceea, Biblia trebuie să fie baza pe care ne formulăm aceste doctrine şi nu experienţa cuiva.

Cu mintea noastră nu putem înţelege tot ce este în Biblie. Să acceptăm atunci tot ce se pretinde că este de la Dumnezeu doar fiindcă spune cineva că aşa este? Pavel i-a spus lui Timotei următoarele:

> *"...vei fi un bun slujitor al lui Isus Hristos, fiindcă te hrăneşti cu cuvintele credinţei şi ale bunei învăţături, pe care ai urmat-o până acum. Fereşte-te de basmele lumeşti şi băbeşti. Caută să fii evlavios" (1 Tim.4:6-7)*

Cuvintele lui Pavel pentru Timotei se potrivesc fiecărui credincios al zilelor noastre. Să facem eforturile necesare pentru a acorda atenţie întregului sfat al lui Dumnezeu.

CAPITOLUL 6

REVELAŢIA EXTRA-BIBLICĂ

Există astăzi în lume mulţi creştini care spun că Dumnezeu le vorbeşte personal şi direct. Îşi dau seama că într-adevăr Dumnezeu le vorbeşte datorită experienţelor emoţionale pe care le trăiesc. În unele cazuri aceiaşi oameni spun că Duhul le-a dat să zică sau să facă ceva care în cele mai multe cazuri nu se găseşte în Biblie. Să nu zicem nimic despre aceste lucruri şi să le ignorăm sau să luăm poziţie şi să proclamăm ceea ce Biblia spune despre astfel de întâmplări?

MĂRTURII CIUDATE

Există astăzi o mulţime de mărturii personale a ceea ce Dumnezeu spune şi face. Unele dintre aceste manifestări exterioare sunt atât de bizare încât nu-ţi vine să crezi că se pot petrece astfel de lucruri. Mulţi care le-au trăit însă, sunt convinşi că au avut o întâlnire cu Dumnezeu.

Un creştin pe care l-am cunoscut de curând mi-a spus că a căzut într-o transă atunci când a fost atins pe frunte şi că aceasta a durat mai multe ore. Am cunoscut o femeie care a spus că a "râs necontrolat tot timpul predicii de Duminică dimineaţa" după ce pastorul a spus adunării să se "îmbete în Duhul". Când în cele din urmă s-a oprit, s-a simţit stânjenită şi confuză. Cu toate acestea, ea era foarte convinsă că Dumnezeu a făcut-o să întrerupă serviciul.

Se spune că atunci când sunt copleşiţi de Duhul mulţi se comportă ca animalele. Opinile diferă foarte mult cu privire la originea acestor sunete de animale. Mulţi le categorisesc ca fiind demonice, iar alţii susţin că sunt pur şi simplu manifestări ale firii pământeşti.

În revista britanică *Alpha*, pastorul Marc Dupont de la Vineyard-ul din Toronto, a recunoscut că a avut dificultăţi în a afla dacă aceste sunete animalice sunt sau nu de la Dumnezeu. El a descris această situaţie atunci când s-a rugat pentru un om. La început, când acesta a

început să ragă ca un leu a crezut că poate este posedat de demoni. În cele din urmă însă, a decis că omul rostea **"un act profetic simbolic"**, care semnifica triumful Leului din Iuda.[35]

John Arnott, crede de asemenea că acest comportament animalic observat în timpul serviciilor din biserică are semnficaţie profetică. Acesta recunoaşte că uneori el produce confuzie şi că ridică serioase semne de întrebare cu privire la ce să se facă atunci când scapă de sub control. La întâlnirile pastorilor, Arnott a descris câteva din probleme care au apărut şi a oferit soluţiile posibile. El a spus:

> *"Iată că am început să vedem oameni care se comportă profetic asemenea leilor şi bivolilor, vulturilor şi chiar războinicilor. Am primit odată un telefon şi (cel ce suna) a zis: "Cineva din adunarea noastră se poartă ca un vultur zburând prin încăpere. Nu putem să-l oprim. Ce să facem? Atunci noi ne-am gândit şi-am spus, ce-ar fi să aruncaţi un iepure în mijloc pe podea şi poate atunci are să aterizeze (!?)"*[36]

John Wimber, un puternic promotor al Creştinismului "orientat spre experienţe", ia o poziţie mai conservatoare decât pastorii din Vineyard-ul din Toronto în privinţa creştinilor care se poartă ca animalele. Astfel el spune:

> *"Nu se poate găsi nimic în Scriptură care să sprijine aceste fenomene pe care le văd şi nu-mi amintesc de nimic asemănător în toată istoria bisericii. De aceea, nu mă simt obligat să încerc să le explic. Sunt doar nişte fenomene. Aşa îi răspund oamenii lui Dumnezeu".*[37]

Deşi Wimber crede că oamenii care se comportă în acest fel nu fac decât să-i răspundă pur şi simplu lui Dumnezeu şi că ei nu ar trebui descurajaţi să o facă doar fiindcă Biblia nu spune nimic despre aceste lucruri, o asemenea justificare este absurdă. Se poate ca "Binecuvântarea Toronto" să nu fie deloc o binecuvântare?

TELEVIZIUNEA "CREŞTINĂ"?

Programele naţionale (americane - n.tr.) de televiziune "creştină" îl blasfemiază adesea pe Dumnezeu atribuindu-i Duhului Sfânt tot felul de acţiuni stranii şi prosteşti. Pentru a-l înfrânge pe diavol, într-o seară o femeie învăţător le-a spus tuturor celor prezenţi în adunare să-şi scoată pantofii. Apoi le-a spus să-i scrie numele Satanei pe talpile pantofilor,

să-i ia în picioare şi să sară în sus şi-n jos, strivindu-l astfel pe Satana.

Într-un alt program de televiziune, un "vindecător-prin-credinţă" a cerut adunării sale să-şi scoată portofele din buzunare şi să le ridice în sus. După aceea, a alungat duhul rău "devorator" din ele, mai înainte să se facă colecta.

O ALIANŢĂ PROFANĂ

De curând, pe canalul de televiziune, Trinity Broadcasting Network, o femeie mărturisea despre o experienţă aproape de moarte pe care o avusese. Binecunoscuta gazdă a programului, care o intervieva, asculta foarte atentă la ce spunea această femeie.

Femeia a povestit cum l-a întâlnit pe Isus după ce a murit şi că Isus i s-a arătat ca o "lumină albă". Isus i-a spus că se va întoarce pe Pământ unde va începe o lucrare prin care să le spună oamenilor despre experienţa ei. Ea a numit "lumina albă", o "forţă" şi a spus că această "forţă", era aceeaşi "forţă" menţionată în filmul "Războiul Stelelor". Intervievatorul a încuviinţat-o cu entuziasm. Această femeie, mormonă dealtfel, a scris o carte descriind experienţa ei.[38] Este un lucru ştiut că Hristosul Mormon este Quetzalcoatl, "şarpele cu pene", fiul lui Venus pentru care mii de oameni şi-au sacrificat prosteşte vieţile.

Isus ne-a avertizat cu privire la profeţii falşi şi învăţătorii falşi care îi vor folosi Numele, dar fără a-i fi nişte urmaşi adevăraţi. După cum ştim, este posibil ca cineva să se deghizeze în urmaş al lui Hristos şi în realitate să urmeze un Hristos fals.

EXPERIENŢA FĂRĂ CUVÂNT

Pe când mă aflam în Australia am fost programat să vorbesc la un serviciu de Duminică dimineaţa. Subiectul meu era, "Viitoarea Unică Religie Mondială". Când am ajuns la biserică, soţia pastorului m-a informat că partea din serviciu a mesajului meu a fost anulată fiindcă "Dumnezeu făcea un lucru nou" în biserica lor tocmai în această Duminică dimineaţa.

Stând pe unul din rândurile din spate observând "noul lucru", s-a apropiat de mine un bărbat membru al bisericii care m-a salutat şi mi-a spus că aştepta mesajul anuţat în program. Când i-am spus că nu voi mai vorbi, s-a dus în faţă şi a început să stea de vorbă cu soţia pastorului. Ea a venit la mine din nou şi mi-a spus că-mi va acorda 20 de min să învăţ. După mesajul de 20 de minute în care am explicat mişcarea New Age dintr-o perspectivă biblică, m-am aşezat pe bancă. Mai mult de jumătate

din adunare a venit după aceea la mine şi mi-au cerut, dacă vreau, să-i învăţ mai departe. Cu toţii spuneau că aveau rude implicate în Mişcarea New Age şi nu ştiau ce să facă.

Unde este baza scripturală, biblică pentru acest "nou val al Duhului Sfânt" care, după mulţi, începe să străbată toată lumea? Nu se mai ţine deloc seama de puterea diavolului de a ne amăgi?

Multe din lucrurile care se petrec astăzi în numele Creştinismului se aseamănă izbitor de mult cu comportamentul cultic sau cu cel implementat de hipnotiştii ce lucrează cu puteri ocultice. Nu a venit oare timpul să ne ridicăm împotriva acestei nesăbuinţe şi să ne întoarcem la autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu pe care-l ştim adevărat şi sănătos?

CAPITOLUL 7

MĂSURAREA EXPERIENŢEI

Există în zilele noastre mulţi oameni dispuşi să accepte un Creştinism "experimental" ca bază a credinţei lor. Cei ce au trăit astfel de experienţe îi consideră pe cei ce nu le-au avut ca fiind prea critici sau analitici pentru a se deschide Duhului Sfânt. Dar se poate demonstra că atât creştinii cât şi necreştinii pot avea acelaşi experienţe spirituale. Cum determinăm atunci ce este de la Dumnezeu şi ce nu este?

DE LA DUMNEZEU?

Nu de mult am citit mărturia personală a unui tânăr în care descria binecuvântarea spirituală pe care spune că a primit-o. După cuvintele folosite în mărturia lui puteai să-ţi dai seama că el crede că experienţa lui a fost o autentică întâlnire cu Dumnezeu. Începând de atunci, spune acesta, viaţa lui s-a schimbat.

Acestea sunt cuvintele cu care tânărul şi-a descris rendez-vous-ul său divin: "Am fost apucat imediat de o putere care m-a biruit, şi care încerca să-mi lege limba ca să nu pot vorbi. Am văzut un stâlp de lumină deasupra capului meu, care întrecea strălucirea soarelui şi care s-a

coborât treptat asupra mea".

La scurt timp după ce lumina s-a coborât asupra lui, tânărul a văzut două fiinţe cereşti. Una dintre aceste fiinţe i-a vorbit audibil şi l-a chemat pe nume. În cele din urmă, tânărul a spus că, "şi-a revenit în fire întins pe spate pe pământ". După câteva zile tânărul a decis să-şi împărtăşească experienţa lui spirituală cu alţii. Spre surpriza lui creştinii cu care a stat de vorbă i-au spus că ce a experimentat nu este biblic şi că de fapt "era de la diavolul". Tânărul a spus că şi-a dat repede seama că experienţa lui a "stârnit multă împotrivire faţă de el" din partea celor care spuneau că cred în Biblie. După spusele lui, "chiar am fost aspru persecutat de unii".[39]

"ADEVĂRATA" BISERICĂ

Poate cunoaşteţi pe cineva care a avut o experienţă similară. Mărturia precedentă pare foarte cunoscută celor care au avut parte de pretinsa "Binecuvântare de la Toronto". Însă mărturia pe care tocmai am descris-o este o experienţă care s-a petrecut în primăvara lui 1821. Locul ei a fost în "Sacred Grove", lângă Palmyra, New York. Tânărul cu pricina este Joseph Smith, părintele fondator al Mormonismului.

Joseph Smith a pretins că a mai avut şi alte experienţe spirituale care i-au furnizat revelaţia pe care astăzi mormonii o consideră o adăugire necesară Bibliei. "Sfinţii Zilelor din Urmă" mai cred că îngerul Moroni a fost mesagerul ceresc al lui Dumnezeu trimis să ajute la "restaurarea adevăratei Evanghelii" înainte de întoarcerea lui Isus.

Deşi multe din lucrurile pe care mormonii le spun par biblice, creştinii biblici ştiu că credinţa mormonă nu este creştină. Că ea este doar o religie care mărturiseşte numele lui Hristos însă prin propria ei definire este anticristă deoarece afirmă că oamenii pot ajunge dumnezei.

Din câte cunosc, nici un creştin evanghelic nu a pretins public să fie vizitat de îngerul Moroni. Cu toate acestea, afirmaţiile actuale ale unora dintre promotorii "noii spiritualităţi" indică că acest lucru nu ar fi o imposibilitate. Creştinismul "bazat pe experienţă" are potenţialul de a-i duce pe creştinii evanghelici pe aceeaşi cale a amăgirii. Poate cu timpul vom afla dacă asta s-a petrecut sau nu.

TREBUIE PLĂTIT UN PREŢ

Mormonii şi creştinii care susţin că respectă autoritatea Bibliei, ar trebui să o citească pentru a vedea ce spune despre revelaţiile rezultate din

experienţele care nu se pot încadra biblic. Pavel le-a spus galatenilor,

> *"Mă mir că treceţi aşa de repede de la Cel ce v-a chemat prin harul lui Hristos, la o altă Evanghelie. Nu doar că este o altă Evanghelie, dar sunt unii oameni care vă tulbură şi voiesc să răstoarne Evanghelia lui Hristos. Dar chiar dacă noi înşine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema! Cum am mai spus, o spun şi acum: dacă vă propovăduieşte cineva o Evanghelie, deosebită de aceea pe care aţi primit-o, să fie anatema! " (Galateni 1:6-9)*

Scripturile par să fie foarte clare că a predica o evanghelie diferită decât pe "Hristos răstignit pentru păcatele noastre" este erezie. Se poate cineva îndoi că revelaţiile din experienţe contradictorii Cuvântului lui Dumnezeu nu se pot include în această categorie?

CAPITOLUL 8

SPIRITE ÎNŞELĂTOARE

Dacă acum Duhul Sfânt îmbrăţişează Mireasa cu o nouă afecţiune şi un "nou val al Duhului Sfânt" care produce o schimbare de paradigmă[40] vine, rezultând într-o intimitate cu Dumnezeu nemaicunoscută, ce mai urmează? Vor deveni în cele din urmă râsul isteric şi necontrolat, tremuratul şi comportamentele animalice, prea plictisitoare şi domoale? Este această tendinţă actuală un capriciu trecător sau o lucrare a lui Dumnezeu, sau unii se deschid ideilor nebiblice care-i pot duce în rătăcire?

ESTE ACESTA DUHUL SFÂNT?

Se poate dovedi că în general fenomenul "râsului sfânt" îşi are originea

direct sau indirect în acţiunile şi crezurile bizare şi nebiblice ale lui Rodney Howard-Browne. Odată l-am auzit pe acesta vorbind la Trinity Broadcasting Network şi mustrându-i pe cei care se rugau la altar să, **"înceteze să se mai roage şi să înceapă să râdă ca ceilalţi... să se roage acasă - aici veniseră să se umple de râs"**.

În numărul revistei *Charisma* din luna august 1994, Howard-Browne a fost citat cu următoarele: "Într-o seară predicam despre iad şi râsul a izbucnit în toată sala. Cu cât le spuneam mai multe despre iad, cu atât oamenii râdeau mai tare".

Într-o altă ocazie, Howard-Browne a spus:

> *"Mai degrabă m-aş afla într-o biserică în care diavolul şi firea pământească să se arate decât într-o biserică unde nu se întâmplă nimic fiindcă oamenilor le este prea frică să arate ceva...Iar dacă se arată un diavol, nu vă îngrijoraţi nici de asta. Bucuraţi-vă fiindcă cel puţin se întâmplă ceva".*[41]

Deci întrebarea este, ce se întâmplă la aceste adunări unde au loc aceste stranii manifestări? Dacă acestea nu se găsesc în Biblie, ce dovadă avem că sunt de la Dumnezeu?

Este adevărat că un om osândit din pricina păcatului poate râde sau plânge dacă este izbăvit de vină şi osândă, atunci când face o rugăciune de pocăinţă. Dar nu există nici o dovadă biblică că, râsul, lătratul, răcnitul sau râsul isteric trebuie să apară după ce cineva ca Rodney Howard-Browne proclamă: **"umpleţi-vă...ha, ho, ha, ho, ha, ho, ha, ha, ha, ho" !**

Aceste manifestări au fost dintotdeauna atribuite spiritelor demonice, nu Duhului Sfânt. Cu o asemenea afirmaţie suporterii "râsului sfânt", nu pot fi de acord. Aceştia susţin că manifestări similare s-au observat în timpul Trezirii Ţării Galilor şi în era "Celei De-a Doua Mari Treziri" a lui Jonathan Edwards, fapt care le face să fie de la Dumnezeu. Cu toate acestea manifestările neobişnuite care s-au petrecut în acele vremuri şi-au avut şi ele susţinătorii şi criticii lor. Chiar Jonathan Edwards şi puritanii s-au arătat uneori nefavorabili unora dintre experienţele observate. După Richard Lovelace de la Seminarul Gordon-Cornwell din Massachusetts,

> *"Aceştia (Jonathan Edwards şi puritanii) spuneau că atunci când soarele străluceşte deasupra unei mlaştini, ceaţa se ridică. Natura umană este plină de impurităţi, unele poate de*

origine demonică, care însă dispar atunci când apare Evanghelia. Asta este după părerea mea ce s-a întâmplat".[42]

Deci, ce standard avem pentru a testa şi afla dacă această "nouă undă a Duhului Sfânt" este de la Dumnezeu? Spune ceva Biblia despre ea? O confirmă rezultatele şi semnele ei ca fiind o lucrare a lui Dumnezeu? Este evident că Rodney Howard-Browne este atât de convins încât a afirmat că "dovada că este o lucrare a lui Dumnezeu este faptul că atunci când eu nu voi mai fi, nu se va opri".[43]

SATANA - ŞARPELE CEL VECHI - AMĂGITORUL

Cât de bine poate Satana imita adevărul? Oare de acest lucru era Isus îngrijorat atunci când îl urmau noroadele pentru semne şi minuni?

Autorii de literatură New Age, Christina şi Stanislov Grof descriu în cartea lor *Furtunoasa Căutare a Sine-lui (The Stormy Search For Self)*, cum un comportament straniu poate fi declanşat de către un lider spiritual avansat sau guru. Cei doi afirmă că,

> *"Indivizilor implicaţi în acest proces s-ar putea să le fie greu să-şi controleze comportamentul. În timpul valurilor puternice de energie Kundalini (forţa şarpelui), oamenii emit adesea diferite sunete involuntare iar corpurile lor se mişcă în maniere neobişnuite. Printre manifestările cele mai întâlnite sunt râsul nefires şi nemotivat, sau plânsetul, vorbitul în limbi şi imitarea unei varietăţi de sunete şi mişcări ale animalelor" (pag.78-79).*

UNGEREA

Pentru cei mai mulţi creştini, legăturile ocultice descrise mai sus sunt foarte evidente. Dar ce se poate spune despre celelalte idei metafizice care ne bombardează astăzi?

De exemplu, în numărul din aprilie 1995 al *Jurnalului American de Nursing* a conţinut un articol intitulat, *Descoperiţi Puterea Tămăduitoare a Atingerii Terapeutice (Discover The Healing Power of Therapeutic Touch)*, care în mod limpede promovează o concepţie orientală despre Dumnezeu. Autoarea articolului, Rochelle Mackey povesteşte cum atingerea terapeutică este o tehnică care-i permite practicantului ei să concentreze "energia universului" (numită "prana") asupra unui pacient. Pentru ca un om obişnuit să devină un canal al acestui "val de energie" acesta trebuie să fie "centrat". "Centrarea" este

un proces în care mintea este practic decuplată prin relaxarea realizată prin respiraţie şi tehnici de vizualizare.

După Mackey, "atunci când foloseşti atingerea terapeutică, nu-ţi foloseşti propria energie. Eşti doar canalul prin care o energie universală de vindecare este direcţionată înspre pacient".[44] Autoarea mai susţine că pacientul nu este nevoie să creadă în atingerea terapeutică sau să fie conştient că o primeşte.

În timp ce priveam la concentrarea şi unduirea spiritului prin gesturi ale mâinilor slujitorilor de la Queen's Road, din Anglia, mă întrebam dacă observam acelaşi lucru. Pot credincioşii să fie canale ale "spiritului" rău, deschişi tărâmului spiritelor căzute? După 1 Samuel 15:23, răzvrătirea împotriva voii cunoscute a lui Dumnezeu este identică cu păcatul vrăjitoriei.

În plus, atingerea terapeutică produce mai mult decât o vindecare fizică. După spusele lui Mackey, "pacientul poate cunoaşte o creştere emoţională şi spirituală, cât şi o îmbunătăţire a stării fizice. Concepţia ta despre viaţă şi priorităţile tale se pot schimba. S-ar putea să aprecieze mai mult natura sau rolul tău în viaţă să-ţi pară mai aparent. Mulţi practicanţi ai atingerii terapeutice cred că aceasta nu doar le sporeşte puterile lor de nursing, dar şi previne eşecul carierelor lor".[45]

Un lucru interesant şi demn de notat este faptul că mulţi lideri creştini ai zilelor noastre spun ceva foarte asemănător. În pragul eşecului sau în mijlocul unui profund stress emoţional, "Experienţa Toronto" le-a vindecat vieţile şi lucrările !?

ESTE DUHUL SFÂNT UN OBIECT SAU O PERSOANĂ?

Susţinătorii "Binecuvântării Toronto" îşi înfruntă criticii afirmând că aceştia nu sunt deschişi Duhului Sfânt şi din cauza precauţiei lor "îl vor pierde". Totuşi cei ce sunt îngrijoraţi de practicile nebiblice ale susţinătorilor "Binecuvântării Toronto" spun că Duhul Sfânt nu ar trebui să fie tratat ca un obiect (care se poate pierde) deoarece Duhul Sfânt este o Persoană. Este Acesta un obiect sau o Persoană?

În timp ce observam "timpul de slujire/lucrare" de la un număr de biserici ce operează sub aşa-numită ungere a "Binecuvântării Toronto", am făcut o serie de descoperiri care m-au tulburat. Atunci când se rugau pentru ca unii să primească "experienţa" foarte rar mi-a fost dat să observ "punerea mâinilor". În loc, "oamenii rugăciunii" îşi treceau mâinile peste diferite părţi ale trupului celor ce urmau să primească "binecuvântarea", fluturându-le adesea şi scuturându-le, lopătând aerul

cu ele ca şi cum ei erau în stare să transfere un fel de forţă invizibilă care putea fi concentrată şi azvârlită oriunde.

Când i-am întrebat pe membrii "echipei de slujire" care administrau această "binecuvântare", despre aceste mişcări ciudate ale mâinilor mi s-a spus că ei erau nişte canale ale "spiritului/duhului" care doar "concentrau" puterea Lui. Întrebându-i cum puteam să devin parte a "echipei de sujire", mi s-a răspuns că principala condiţie era să fi primit întâi "ungerea" la care se refereau adesea în termeni impersonali. Unul dintre ei mi-a spus că el a fost la podea de cel puţin de douăzeci de ori.

Această referire la Duhul Sfânt ca la un obiect m-a tulburat cel mai mult. Stând de vorbă cu un pastor din Toronto, acesta mi-a spus că urma să predice o predică despre "Binecuvântarea Toronto", numită *"The Mysterious it" (it* - se referă la un obiect). Cu o altă ocazie, l-am auzit pe Richard Roberts intervievat pe un video intitulat "Zvonuri de Trezire", unde spunea că a primit "darul râsului" pe care-l mai numea **"experienţa"**.

În concepţia hindusă despre lume există o putere numită "shakti" care este o forţă transferabilă de la cei ce o au la cei ce nu o au. Guru şi ucenicii lor speciali pot să o dea mai departe. Cu cât eşti mai "sfânt" cu atât mai mult ai experimentat forţa şi cu atât mai uşor îţi este să o dai altora. Mulţi binecunoscuţi practicanţi ai "shaktipat"-ului au avut şedinţe cu un număr mare dintre adepţii lor în care şi-au unduit mâinile iar aceştia au avut colapsuri de râs extatic. Pe vremea lui Rajnessh, decedatul lider al sectei din Oregon, când acesta îi atingea pe urmaşii lui, ei aveau convulsii de râs isteric, tremurat incontrolabil şi leşin. Toţi primitorii atingerilor spuneau că au simţit o pace intensă şi bucurie.

Spui că Satana poate imita toate lucrurile pe care le poate face Dumnezeu? Poate, dar un lucru este sigur. El nu este un obiect impersonal sau o experienţă impersonală. Dar unii care dau această "Binecuvântare Toronto" exact asta spun.

Ştim că Dumnezeu poate săvârşi miracole, semne şi minuni şi că poate vindeca, dar ştim şi că Satana îl poate imita pe Dumnezeu. Însă nu aceasta e problema. Problema este că trebuie să aflăm dacă experienţa pe care am avut-o, este de la Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu este ghidul nostru în toate experienţele emoţionale pe care le avem.

Preocuparea mea cea mai mare pentru cei din vremea noastră este ca ei să nu fie înşelaţi. Asta mă priveşte şi pe mine. Nu este fiecare vulnerabil? Poate că a venit vremea să comparăm experienţele noastre cu Cuvântul şi să nu potrivim Cuvântul după experienţele pe care le

avem. Putem fi înşelaţi dacă nu facem aşa.

CAPITOLUL 9

RĂDĂCINILE VIŢEI

Mulţi din promotorii teologiei "vinului nou" spun că au observat roadele şi că acestea sunt bune. Alţii avertizează cu privire la evaluarea superficială a roadei fiindcă ştiu ceva despre viţa care a dat roada. Unii spun că a ne construi teologia pe ideii nebiblice, în ciuda a ceva ce iniţial poate părea benefic, este catastrofal. Merită să verificăm rădăcinile acestei mişcări actuale? Ce vom afla?

CE SPUNE ISUS DESPRE PROFEŢII FALªI

"Predica lui Isus de pe munte" reprezintă una dintre cele mai cunoscute şi citate porţiuni ale Bibliei. În această parte a Scripturii, Isus a vorbit despre importanţa uceniciei, despre relaţile personale, despre dărnicie, rugăciune, post, judecata altora şi despre amăgirea spirituală.

În avertismentul pe care Isus l-a dat, El spune cum o amăgire subtilă poate să-i păcălească chiar şi pe nişte credincioşi autentici şi de aceea merită citat:

> *"Păziţi-vă de prooroci mincinoşi. Ei vin la voi îmbrăcaţi în haine de oi, dar pe dinlăuntru sunt nişte lupi răpitori. Îi veţi cunoaşte după roadele lor. Culeg oamenii struguri din spini, sau smochine din mărăcini? Tot aşa, orice pom bun face roade bune, dar pomul rău face roade rele. Pomul bun nu poate face roade rele, nici pomul rău nu poate face roade bune. Orice pom, care nu face roade bune, este tăiat şi aruncat în foc. Aşa că după roadele lor îi veţi cunoaşte." (Matei 7:15-20)*

Trebuie să ne gândim la ceea ce spune Isus în aceste versete. Deşi în cele mai multe cazuri cercetarea roadei poate să se facă de departe văzând dacă roada se potriveşte pomului, mai sunt şi cazuri în care roada pare bună dar în realitate nu este. Fiindcă fiecare pom are nişte rădăcini în pământ cu care îşi culege apa şi hrana din sol, ar fi de folos să cercetăm şi rădăcinile pomului care a dat roada, aparent, bună.

PLOAIA TÂRZIE - "LATTER RAIN"

A documenta cum trebuie şi a prezenta istoria completă a rădăcinilor, adică a originilor teologiei "vinului nou", s-ar depăşi spaţiul acestei cărţi. Mai sunt şi alte cărţi şi autori care au investit ani de zile în cercetarea şi expunerea rădăcinilor acestui pom. Intenţia mea este de a arăta că rădăcinile acestei mişcări actuale îşi iau seva dintr-un sol foarte dubios. Voi trebuie să decideţi dacă acest sol conţine sau nu nişte substanţe periculoase.

În luna iunie 1995, am participat la o adunare de la Vineyard-ul Toronto Airport. Înainte de adunare răsfoind prin bibliotecă, am văzut un număr de video-uri de vânzare ce conţineau o predică intitulată *Latter Rain - Ploaie Târzie,* a lui Paul Cain. Mesajul a fost înregistrat pe data de 28 mai 1995 în Toronto Airport Vineyard. Capitolul care urmează vă va explica de ce mi s-a luat răsuflarea urmărind filmul.

ÎNCEPE SĂ PLOUĂ

Vorbind înaintea unei mulţimi exuberante şi entuziaste de peste 3000 de persoane, în Toronto Airport Vineyard Paul Cain şi-a început cu îndrăzneală predica:

> *"Subiectul meu este revărsarea târzie a ultimelor zile. Multă vreme mi-a fost ruşine să spun ceva despre ploaia târzie, fiindcă asta te asocia şi identifica cu ceva ce nu pare apreciat în unele cercuri evanghelice. Aşa că mi-am ţinut gura şi nu am vorbit mult de ea. Dar nu-mi mai pasă de ce cred aceia. Singura ploaie care ştiu că a rămas este ploaia târzie. Cred că vom avea ploaie târzie şi eu o aştept cu nerăbdare".*[46]

Poate că pentru marea majoritate a oamenilor aflaţi la acest serviciu cât şi pentru cei ce au urmărit caseta acasă, afirmaţia lui Paul Cain nu înseamnă prea mult. Cu toate acestea, pentru creştinii ca au trăit pe la sfârşitul anilor 40 şi prin anii 50 şi care şi-au văzut familile, prietenii, bisericile şi părtăşiile devastate şi dezbinate de teologia "ploii târzii" răspândite pe atunci, un puternic semnal de alarmă s-a declanşat în minţile lor.

O "PLOAIE TÂRZIE" TIMPURIE

Cea mai bine documentată şi completă lucrare de cercetare a rădăcinilor

(originilor) "Ploii Târzii" este cea a lui Albert James Dager, numită ***Kingdom Theology***. Majoritatea acestui capitol se inspiră din lucrarea aceasta.

Conform celor spuse de Dager, Mişcarea "Latter Rain" (deci, "Ploaie Târzie"), a început la sfârşitul anilor 40 cu Franklin Hall, care a înfiinţat un "mare centru de postire şi rugăciune pentru trezire" în 1946, în San Diego, California.[47] Pe aceea vreme, Franklin Hal a scris cartea ***Putere Atomică prin Post şi Rugăciune***. Această carte care amesteca idei din ocultism cu terminologia creştină a avut un impact semnficativ asupra unui număr de alte organizaţii de pe atunci. Spre exemplu, Hall a afirmat că rugăciunile creştinilor sunt împiedicate dacă aceştia nu postesc, iar rugăciunile păgânilor primesc răspuns când postesc:

> *"Multe, dacă nu toate triburile de indieni americani, au căutat revelaţie de la Marele Spirit prin Rugăciune şi Post. Când aceştia aveau foamete, lipsuri, secetă, etc., Marele Spirit era căutat prin rugăciune şi post, iar rugăciunile acestora primeau răspuns".*[48]

În toate învăţăturile sale, Hall a afirmat un număr de idei care demonstreză crezul său că Zodiacul, un studiu bazat pe astrologie, este o modalitate corectă de interpretarea a revelaţiei lui Dumnezeu făcute omului. În cartea sa a spus:

> *"În semnul zodiacal "Scorpio", care este cel de-al optulea semn al Zodiacului, avem o imagine a scorpionului cu acul ridicat gata de atac. Acesta este semnul morţii şi se presupune să guverneze zona sexului. Exact înainte de semnul cerului se află semnul Judecătorului. Isus, care este dătătorul VIEţII, merge înspre moarte şi-i scoate MORŢII ACUL. "Unde îţi este biruinţa moarte? Unde îţi este boldul (acul) moarte?"*[49]

O altă idee principală din învăţăturile lui Hall a fost **teoria nemuririi** în care el a afirmat:

> *"adormita, nefundamentala înfiinţată biserică trebuie trezită la "cauza reală şi chemarea împlinirii Cuvântului care odată săvârşită va rezulta în ţâşnirea adevăratelor izvoare şi torente ale mult întârziatei şi aşteptatei,* ***ploi a neprihănirii****. A* ***ploii nemuririi, imortalităţii pe pământ*** *despre care au scris şi au vorbit atât de mulţi profeţi în profeţiile lor. "*[50]

Printre numerosele învăţături eretice ale lui Hall, se află şi pretenţia că ar exista o **"Substanţă Nemuritoare"** ("Immortal Substance") care vine asupra credinciosului care se hrăneşte cu ea "din noul trup al lui Hristos". Hall a numit închipuita substanţă, "lucioasă ca metalul substanţă a lui Isus".[51] Hall a afirmat că această "Substanţă Nemuritoare" poate fi văzută deasupra celor ce frecventau întâlnirile sale, sub forma unui superb material auriu sau argintiu strălucitor ce era emanat de vizibilele "Obiecte Cereşti Nemuritoare" (IHO - Immortal Heavenly Objects), "Obiecte Cereşti Neobişnuite" (UHO - Unusual Heavenly Objects) sau "Obiecte Zburătoare Neidentificate" (UFO - Unidentified Flying Objects).[52]

În asemănare cu învăţăturile Vineyard-ului din Toronto, Hall a încurajat rugăciunea cu ochii deschişi în vederea slobozirii "binecuvântării".[53]

Fără îndoială că Hall a fost sincer în dorinţa lui de a dobândi iluminare spirituală, cum sunt şi cei din zilele noastre ce consideră experienţele ca fiind etalonul spiritualităţii. Este însă clar că ocultismul amestecat cu expresii creştine şi cu referinţe din Biblie a fost o piatră de poticnire pentru cei amăgiţi.

WILLIAM BRANHAM

Un alt influent exponent din trecut al "vinului nou" şi ale cărui învăţături sunt reînviate astăzi de învăţătorii moderni ai "vinului nou", a fost William Branham. Influenţat de Franklin Hall, în 1948 Branham s-a făcut din baptist, penticostal şi a început să înveţe ceea ce el a numit "Cea De-a ªaptea Eră a lui Dumnezeu pentru Biserică".[54]

Branham a crezut literalmente că el este "îngerul" despre care se vorbeşte în Apocalipsa 3:14 şi 10:7, profetul Epocii Laodiceene, epoca sfârşitului. Branham a crezut că mesajul său va aduce ordinea în lume şi după aceea Isus se va întoarce. Branham şi urmaşii lui au crezut că dovada posesiunii Duhului Sfânt era dacă-l urmai pe "profetul lui Dumnezeu", William Branham.[55]

La fel ca şi în cazul lui Hall, învăţăturile lui Branham sunt pline de crezuri eretice, printre care se numără, "doctrina sămânţei şarpelui", prin care afirma naşterea lui Cain (biblicul, nu Paul Cain !) din adulterul Evei cu Satana, precum şi "Armata lui Ioel" prin care el susţinea că "ploaia târzie" reprezintă Mişcarea Penticostală a vremii lui. Branham a învăţat că doctrina Trinităţii, crezul că Dumnezeu era din Trei Persoane, Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt, se bazează pe un mit babilonian. El a susţinut

că Dumnezeu este doar o Singură Persoană care şi-a manifestat (arătat) trei atribute diferite.[56]

El a mai învăţat că Biblia, Cuvântul lui Dumnezeu ne-a fost oferit sub trei forme diferite: Zodiacul, piramidele egiptene, şi Scripturile.

Însă pretenţia lui cea mai mare la faimă au fost, închipuitul lui dar al vindecării şi al descoperirilor care el spune că îi erau făcute de "glasul" pe care-l identificase ca fiind al unui înger.[57] De obicei, Branham cădea în transă în timpul serviciilor de vindecare şi atunci îngerul său lucra prin el. Când era întrebat dacă vindecările sale erau săvârşite de către Duhul Sfânt, Branham răspundea, **"Nu, îngerul meu le face"**.[58]

Viaţa lui William Branham s-a curmat brusc în anul 1965, la şase zile după ce maşina lui a fost lovită frontal de un şofer beat. Mulţi din urmaşii lui Branham au crezut că într-adevăr el venise în duhul lui Ilie. Alţii, au crezut că era Dumnezeu, născut dintr-o fecioară.[59] S-au aşteptat să învie din morţi după trei zile. Însă, până în această zi trupul lui Branham mai zace în mormânt. Piatra sa funerară, o piramidă, se poate vedea într-un cimitir din Jefferson, statul Indiana. Înscrisă pe ea este pretenţia lui că ar fi fost "profetul" bisericii din zilele din urmă. Acum, deşi Branham este mort, învăţăturile sale ocultice sunt încă vii prin cei care-i poartă mesajul său.

BRANHAM ªI PLOAIA TÂRZIE

La sfârşitul anilor 40, Branham a exercitat o puternică influenţă asupra unui grup din North Battleford, din districtul Saskatchewan, Canada, grup cunoscut sub numele de **Fraţii Sharon**. Învăţăturile răspândite de acest grup, cunoscute sub numele de "Mişcarea Ploii Târzii" ("Latter Rain Movement") s-au bazat pe ereziile lui Franklin Hall şi William Branham.

Unul dintre cei mai influenţi membrii ai grupului Fraţilor Sharon a fost Ernest Hawtin care a scris următoarele despre trezirea din North Battleford:

> *"Adevărul despre post, a fost unul dintre principalii factori ce au contribuit la trezire. Cu un an înainte am citit cartea lui Franklin Hall, numită "Putere Atomică prin Post şi Rugăciune". Am început imediat să practicăm postul. Mai înainte nu credeam în posibilitatea posturilor lungi. Trezirea nu ar fi fost niciodată posibilă fără restaurarea acestui mare*

adevăr de către bunul nostru frate, Hall".[60]

Această învăţătură a "Ploii Târzii", care este o combinaţie a învăţăturilor lui Hall şi Branham, sugerează că toate pasajele din Scriptură referitoare la refacerea Israelului în zilele din urmă, privesc de fapt Biserica. Adepţii acestei învăţături, numiţi **"biruitori"** ("overcomers") sau **"Fii Descoperiţi ai lui Dumnezeu"** ("Manifested Sons of God"), deveneau sfinţii desăvârşiţi şi puternici care puneau stăpânire pe Pământ pentru a întemeia Împărăţia lui Dumnezeu.

O altă parte importantă a acestei concepţii scripturale o constituie doctrina cunoscută sub numele de **"Armata lui Ioel"**. Susţinătorii "Ploii Târzii" îşi întăresc teoria lor bizară a "Fiilor Descoperiţi ai lui Dumnezeu", interpretând armata de lăcuste din capitolele 1 şi 2 (din Ioel) ca fiind o puternică armată a lui Dumnezeu - de fapt adevărata biserică (adică, ei) care pune stăpânire pe planetă pentru a o pregăti pentru venirea lui Isus.

FII DESCOPERIŢI AI LUI DUMNEZEU

Un bun semnal al prezenţei unei doctrine false într-o biserică este atunci când o învăţătură îl proiectează pe om ca fiind mai mare şi mai puternic iar pe Dumnezeu manipulat şi supus planurilor şi intenţiilor omului. Este limpede că această idee a "Fiilor Descoperiţi ai lui Dumnezeu" se încadrează în această categorie.

Un studiu complet al acestei erezii precum şi legătura ei cu învăţătura de actualitate cunoscută sub numele de teologia **"Împărăţia Acum"** ("Kingdom Now") pot fi subiectul unei cărţi. Deşi puţini din cei ce astăzi afirmă această concepţie "Împărăţia Acum" sunt dispuşi să recunoască că au o legătură cu această periculoasă erezie a trecutului, cei ce le-au studiat similaritătile spun că există o legătură puternică. Spre exemplu, Albert James Dager, un expert în acest domeniu, consideră că ideile "Fiilor Descoperiţi ai lui Dumnezeu", a "Împărăţiei Acum", a "stăpânirii/dominării", a "Vinului Nou" şi a "Ploii Târzii", au o bază comună şi un efect similar. Într-un articol inititulat *Profeţii Ploii Târzii: Legătura cu Kansas City*, Dager ne demonstrează asemănările dintre învăţătura Fiilor Descoperiţi ai lui Dumnezeu şi "Mesajul Împărăţiei" prin următoarele definiţii:

1) În zilele din urmă slujbele de profet şi de apostol vor fi reactivate.

2) Profeţii vor chema Biserica la sfinţenie şi la respingerea influenţelor lumeşti aflate în bisericile denominaţionale. Adevărata

înfiere a lui Dumnezeu se va primi în urma parcurgerii etapelor perfecţiunii: slujitor, prieten, fiu, şi în cele din urmă însăşi dumnezeirea.

3) Apostolii vor conduce Biserica prin înfiinţarea de biserici independente neafiliate denominaţiunilor corupte. Excepţie vor face acele biserici convenţionale care-şi vor părăsi denominaţiunea şi se vor alătura mişcării.

4) Prin semne şi minuni săvârşite de apostoli şi profeţi, o trezire globală va izbucni şi majoritatea lumii va fi adusă la Hristos. Semnele şi minunile vor include binecuvântări pentru aceia pe care apostolii şi profeţii îi vor binecuvânta şi blesteme pentru aceia pe care apostolii şi profeţii îi vor blestema.

5) Trezirea va avea loc ca şi rezultat al învingerii de către Biserică a spiritelor demonice, prin rugăciune, postire, şi luptă spirituală, în care să se angajeze prin închinare şi laudă intensă, prin mustrarea puterilor demonice şi a spiritelor teritoriale. Refacerea laudei şi închinării cunoscută sub numele de Cortul lui David, include, dansul, cântecul, şi lauda exuberantă în limbi.

6) Cei ce ating un anumit nivel de sfinţenie sub direcţia apostolilor şi profeţilor, îşi vor învinge toţi duşmanii, printre care şi moartea şi ca prin urmare vor deveni nemuritori. Vor duce la bun sfârşit cucerirea naţiunilor înainte de reîntoarcerea lui Hristos. Cucerirea se va face de către armata lui Ioel, o armată de fiinţe nemuritoare, care vor judeca pe necredincioşi şi pe cei ce nu acceptă autoritatea apostolilor şi profeţilor.

7) Unii cred că cea de-a doua Venire a lui Hristos se va săvârşi în şi prin Biserică. Biserica va deveni prezenţa lui Hristos pe Pământ şi va stăpâni naţiunile cu un toiag de fier. Alţii cred că după ce Biserica a pus stăpânire pe toate neamurile (sau măcar pe o parte semnificativă a lor), Biserica glorioasă şi triumfătoare îl va chema înapoi pe pământ pe Isus şi-i va înmâna naţiunile supuse.[61]

"PLOAIA TÂRZIE", PAUL CAIN, ªI "VINUL NOU"

Aproape că este absurd să reamintim aceste învăţături din trecut pentru a-i ajuta pe oameni să înţeleagă ce aleg unii să creadă în zilele noastre. Poate că unii dintre cei care citesc această carte cred că este la fel de absurd să facem o legătură între învăţăturile lui Franklin Hall, William Branham şi "trezirea" despre care se vobeşte astăzi.

Totuşi o asemenea legătură nu este un secret. Aşa cum Paul Cain

a afirmat în predica lui de la Vineyard-ul din Toronto, din 28 mai 1995, nu mai se stânjeneşte deloc să vorbească despre "Ploaia Târzie". Dar, cine este Paul Cain?

Paul Cain s-a născut în 1929, în Garland, statul Texas. El pretinde că tocmai înainte de naşterea lui, mama lui Anna, era bolnavă şi pe moarte având patru boli: cancer mamar, tuberculoză, cardiopatie, şi trei tumori mari care au împiedicat-o să aibe o naştere normală.[62]

Când era pe moarte i s-a arătat o fiinţă care ea crede că a fost un Înger al Domnului şi care i-a spus: "Fiică, bucură-te, nu te teme, nu vei muri ci vei trăi, iar rodul pântecelor tale va fi un copil de parte bărbătească. Pune-i numele, Paul. El va predica evanghelia Mea, aşa cum a făcut-o odinioară apostolul Pavel".[63]

La vârsta de 8 ani, entitatea pe care Cain o numeşte "Îngerul Domnului" l-a vizitat pentru prima oară şi i-a spus: "Vreau să predici evanghelia Mea, aşa cum a făcut-o odinioară apostolul Pavel. Deschideţi gura şi ţi-o voi umple. Vei predica evanghelia alungând bolile şi slăbiciunile poporului lui Dumnezeu".[64]

După spusele lui Cain, el a auzit vocea de mai multe ori. Deşi el crede că Îngerul Domnului este de fapt Isus, nu este prea sigur. El a spus: "Am auzit o voce audibilă şi desigur, adesea Îngerul Domnului - care putea să fie Domnul Isus Hristos - însă oricum, când vorbeşte este foarte înfricoşător".[65]

Timp de mai mulţi ani Cain a fost un membru marcant al "Profeţilor din Kansas City", un grup de auto-intitulaţi profeţi care sunt în legătură cu fosta mişcare "Latter Rain" ("Ploaie Târzie"). John Wimber, fondator al Mişcării Vineyard s-a asociat cu Paul Cain, ale cărui învăţături despre semne, minuni, vindecări miraculoase şi profeţii se aliniază teologiei acestuia ce prevede că Dumnezeu va ridica o mulţime de "apostoli şi profeţi" care vor păstori poporul lui Dumnezeu, vor aduce Împărăţia şi vor produce revenirea lui Isus Hristos. Profeţii din Kansas City au căzut de acord în privinţa faptului că Mişcarea Vineyard este grupul pe care Dumnezeu îl va folosi pentru a realiza aceste obiective.[66]

Pentru o altă perspectivă asupra lucrării lui Paul Cain, putem cita dintr-un articol intitulat *Lucrarea Profetică Se Naşte: Paul Cain Adresează Un Mesaj Puternic Bisericii*, în care se afirmă:

> *"Pentru cei 1000 de lucrători strânşi în Aprilie, în Kansas City, avertismentul adresat de Paul Cain a fost clar şi*

puternic. Cutremurul care se aşteaptă este mai mare decât orice am văzut vreodată. Cain a explicat că acesta era o continuare a profeţiilor care s-au făcut în 1980, când a predicat alături de Kenneth Hagin. La respectiva adunare, Cain a operat sub o ungere profetică care a inclus mesaje personale lucrătorilor, cu detalii precum numele asociaţilor acestora, pe care nu avea cum să le cunoască. Cain a predicat în anii 50 la adunări de vindecare. De curând, a reapărut, lucrând strâns cu liderul lui Kansas City Fellowship, Mike Bickel şi cu John Wimber de la Vineyard Ministries International."[67]

Faptul că el a "reapărut" este foarte semnificativ în lumina istoriei pe care v-am prezentat-o. Se poate documenta că mentorul lui Cain a fost William Branham.[68] În aprilie 1987, Cain s-a întâlnit cu conducerea lui Kansas City Fellowship care l-a primit ca pe un părinte. Bob Jones, un membru al Profeţilor din Kansas City, s-a referit la lucrarea personală a lui Cain, ca fiind "teroarea (groaza) Domnului". El l-a mai numit pe Cain, "cel mai uns profet care există azi în lume".[69]

Deşi timp de mai mulţi ani, Cain a şovăit să vorbească public despre legătura pe care o are William Branham, acum cu "Binecuvântarea Toronto" străbătând lumea, pare dispus să vorbească despre "Ploaia Târzie". În propriile cuvinte ale lui Cain, a venit timpul ca această lucrare să strălucească:

"Aşadar ploaia pentru care mi-am trăit toată viaţa s-ar putea să vină în timpul vieţii mele, lucru care mă bucură nespus. Credeţi-mă, mă bucur în aceste zile fiindcă semnele ne arată că văzduhul este plin de laude care urcă la ceruri şi care formează norii pe care acum îi vedem".[70]

În caz că mai este cineva care se îndoieşte de legătura pe care acesta o are cu doctrina "Ploii Târzii", doctrină în care se susţine că creştinii vor pune stăpânire pe planetă printr-o impresionantă trezire ce va avea loc înainte de venirea lui Isus, să asculte propriile cuvinte ale lui Cain:

"Curând va trebui să vedem ziua puterii Domnului iar atunci oamenii nu vor trebui să fie recrutaţi. De bunăvoie se vor oferi voluntari în armata Domnului. ªtiţi că a venit vremea în care nu mă mai simt stânjenit să vorbesc despre armata lui

Ghedeon, armata lui Ioel, sau armata ultimelor zile - adică, armata lui Dumnezeu. Va veni o armată, şi îmi vine să vă spun că atunci când puterea lui Dumnezeu se va revela în această armată, nimeni nu va trebui să fie recrutat, ci fiecare va vrea să se ofere voluntar, la ceasul puterii lui Dumnezeu. Vor fi luaţi în ziua puterii Domnului".[71]

Este această învăţătură ce predomină în teologia "vinului nou", o învăţătură biblică? Nu fiecare experienţă spirituală este de la Dumnezeu, chiar dacă poate veni împachetată în numele Creştinismului. Nu ar trebui oare să fim mai precauţi şi atenţi atunci când experienţele noastre nu se aliniază Scripturilor?

CAPITOLUL 10

UN OM NOU PENTRU O ERĂ NOUĂ

Ce vrea să se spună atunci când se vorbeşte de un "val nou" al Duhului Sfânt în lume? Înseamnă, după cum spun unii, că Dumnezeu face "un lucru nou"? Îi face pe creştini această schimbare de paradigmă să pregătească lumea pentru întoarcerea Domnului? Se făureşte noul creştin? Sau, va pune Creştinismul stăpânire pe lume prin cea mai mare trezire care a avut loc vreodată? Nu ar trebui să acordăm atenţie avertismentului lui Pavel că zilele din urmă vor aduce o mare amăgire spirituală?

ELITA SPIRITUALĂ

Aşa cum s-a mai întâmplat şi în alte perioade ale istoriei Bisericii, există acel segment al Creştinismului care pretinde că a găsit calea la luminare spirituală. Fiindcă se crede că unele experienţe constituie dovezile atingerii acestui nivel de spiritualitate sau ale iluminării, cei care le

resping sau care nu le cred sunt consideraţi imaturi din punct de vedere spiritual. Unii merg însă atât de departe încât să afirme că cei care nu acceptă orbeşte aceste învăţături nebiblice, împiedică trezirea. Spre exemplu, Mona Johnian a prezis o judecată iminentă împotriva celor ce nu vor să bea din "vinul nou":

> *"Întrebarea pe care noi ca şi credincioşi trebuie să ne-o punem este: vrem să ne supunem planurilor şi intenţiilor pe care le are Dumnezeu în acest ceas sau împiedicăm trezirea? Mă îngrijorează că mulţi se preocupă de crearea unei zone de confort pentru ei. Prin poziţia pe care o iau ei spun, "nu ştiu ce să cred despre această mişcare actuală. Voi aştepta să văd ce se întâmplă". Dar Isus a spus că, "Cine nu este cu Mine, este împotriva Mea". Pentecost-ul (e vorba de Rusalii, Cinzecime) nu a fost şi nu este o opţiune. Dumnezeu ne crede a fi pentru sau împotriva a ceea ce El face la un moment dat".*[72]

Este interesant de observat că această concepţie teologică deformată agrează cu poziţia unor evanghelici care afirmă crearea "progresivă" de către Dumnezeu. După aceştia, cea de-a şasea zi a creaţiei nu s-a încheiat niciodată şi de aceea Dumnezeu încă creează.

Un nou **"om spiritual"** se făureşte, spun unii. Aceştia sugerează că anumite legi, principii şi tehnici pot fi implementate pentru a-i ajuta pe indivizi să progreseze şi să înainteze în umblarea lor spirituală. Creştinii aceştia vor deveni puternice canale spirituale care vor putea să administreze şi altora "ungerea". În urma unei mari treziri care va străbate lumea, toată lumea se va întoarce la Creştinism. Semnele şi minunile se vor înmulţi înainte ca Isus să se întoarcă la victorioasa şi perfecta Lui Biserică.

MÂNDRIE SPIRITUALĂ

Deşi mulţi susţinători ai "teologiei vinului nou", afirmă de multe ori că treziri ca cele din "Era Marii Treziri a lui Jonathan Edwards", au produs autentici credincioşi, oameni dedicaţi cu totul aducerii celor pierduţi la Domnul, mai există şi alte relatări istorice care par să indice că nu toţi cei luminaţi au fost atât de sfinţi precum s-a crezut.

De exemplu, Charles Chaucy, care a trăit în aceea perioadă, a lansat avertismente împotriva depăşirii revelaţiei biblice de către experienţele personale. În cartea sa, intitulată *Descrierea Entuziasmului şi Avertisment Împotriva Lui* (scrisă în 1742), el a definit "căutătorul de

experienţă spirituală" al zilei lui, ca fiind cel ce:

> *"îşi închipuie despre el că este favorizat cu extraordinara prezenţă a divinităţii. El (entuziastul) confundă stimulentele pasiunilor sale cu mesajele divine, şi-şi imaginează de îndată că este inspirat de către Duhul lui Dumnezeu, când de fapt nu se află decât sub influenţa prea înfierbântatei sale imaginaţii".*

În plus, Chauncy a mai comentat în observaţiile sale şi cu privire la roadele spirituale pe care împreună cu alţii le-a considerat a fi produsul unei atitudini spirituale de superioritate văzută la unii. El spune:

> *" Nu văd că unii oameni au fost făcuţi mai buni, dacă asta se aştepta. Că în sfinţenia morală aceştia sunt făcuţi să semene mai mult cu fiinţa divină. Mie nu mi se pare evident că în general unii au dobândit o înţelegere mai bună a religiei, o stăpânire a patimilor lor, o dragoste mai desăvârşită pentru semenii lor, sau că aceştia sunt mai decenţi şi mai consecvenţi în devoţiunea lor faţă de Dumnezeu... Un semn distinctiv foarte discriminant al acestei lucrări este că îi face pe oameni să aibe o mândrie spirituală, să fie îngâmfaţi şi urâcioşi cu semenii lor, cu cei apropiaţi lor, chiar şi cu cei dragi şi scumpi lor, într-o manieră deosebită nesuferiţi faţă de lucrătorii Evangheliei şi într-adevăr faţă de toată lumea, când de fapt ei nu sunt ceea ce cred că sunt şi nici nu se comportă ca atare".*[73]

Deşi trebuie să fim atenţi să nu condamnăm sau să judecăm pe toţi cei ce promovează "teologia vinului nou" după aceleaşi standarde şi acuzaţii, multe din cuvintele şi exemplele alese de Chauncy se pot fără greşeală aplica unor afirmaţii, fapte şi atitudini ale acestora.

Autorul britanic Dave Roberts, prezintă în cartea sa *The Toronto Blessing* o analiză detailată şi o apărare a teologiei "vinului nou" din Marea Britanie. Expresiile pe care el le foloseşte par să indice că aceia care se opun "binecuvântării" sunt cei ce cauzează dezbinările. El spune:

> *"Dezbinarea se naşte din nerăbdarea şi criticismul acelora care sunt împotriva unei noi expresii a puterii lui Dumnezeu cât şi din exprimarea imatură a celor ce sunt entuziaştii ei. Credincioşii maturi vor respecta demnitatea celuilalt şi vor dezagrea în mod agreabil. Este mult mai probabil ca*

moderaţia să fie stimulată de un dialog atent şi desfăşurat în dragoste, dar în acelaşi timp sincer, decât de mentalitatea "ereziei", amăgirii, condamnării şi judecăţii. Când Pavel a luat poziţie împotriva legalismului Iudaizatorilor aceasta a dus la dezbinare, dar cu toate acestea el a trebuit s-o facă şi să-l asculte pe Dumnezeu. Dezbinarea din pricina principiilor este inevitabilă din cauza păcătoşeniei noastre".[74]

Natura păcătoasă a omului şi mândria spirituală au mers întotdeauna mână-n mână cu insensibilitatea faţă de alţii. Dacă dragostea noastră declarată faţă de Dumnezeu şi interesele noastre personale ne separă de ceilalţi credincioşi fiindcă avem atitudinea de superioritate spirituală a celor se sunt cu adevărat "unşi", faţă de cei ce nu sunt, ne aşteaptă o groaznică cădere. Poate că cei ce susţin "vinul nou pentru o eră nouă" au şi căzut în această capcană. Dar, mai este încă timp că se gândească şi să se schimbe.

PRIMEªTE SAU MORI ?

Una dintre cele mai tulburătoare învăţături care se răspândeşte în unele cercuri evanghelice, este ideea că cei ce nu acceptă "Binecuvântarea Toronto" sunt "neortodocşii" care nu vor să mai "continue cu Dumnezeu". Kenneth Copeland a sugerat că cei ce refuză să participe la această mişcare s-ar putea să fie trăzniţi pe loc şi judecaţi:

"Poate în una din aceste zile, veţi sta de vorbă cu cineva şi veţi întreba cum a fost Duminică la biserică, să vi se răspundă, Oo, a fost extraordinar! Gloria lui Dumnezeu a fost atât de puternică încât au fost vindecaţi zece ologi, a deschis urechile la treizeci de surzi, a vindecat zece cazuri de cancer şi i-a omorât pe fratele Gurămare şi pe sora Ceartă! "[75]

Ce idee este aceasta care spune că creştinii pot fi trăzniţi pe loc şi ucişi dacă se împotrivesc acestei pretinse "mişcări a lui Dumnezeu"? Această învăţătură care prevede judecata celor care se opun "teologiei vinului nou", se poartă de o vreme. Ea este o reînviere a doctrinei "Fiilor Descoperiţi ai lui Dumnezeu" care spunea că Creştinismul tradiţional este Babilonul şi doar sfinţii perfecţi, adică "biruitorii" se vor remarca în zilele din urmă ca fiind "Aleşii lui Dumnezeu".

"NOUL IERUSALIM"

Aşa cum am spus mai înainte, învăţăturile din trecut ale "Ploii Târzii" au înlocuit toate profeţiile privitoare la "un Israel al sfârşitului" cu propriile interpretări bizare ale unei triumfătoare Biserici a sfârşitului. Aceste doctrine stranii sunt readuse la viaţă, în cele mai multe cazuri fără o revizuire prealabilă. Îşi are noii ei mesageri, dar mesajul ei este încă acelaşi.

O temă comună a febrei "mişcării trezirii şi înnoirii" este ideea "naşterii a ceva nou în Biserică" şi a "ridicării de către Dumnezeu a unei noi armate". Un fapt demn de observat este asemănarea oraşului Toronto din estul Canadei cu Ierusalimul, care toată lumea ştie este situat într-o cu totul altă parte a lumii. Priviţi următoarea descriere oferită de Dave Roberts în cartea lui, *The Toronto Blessing*:

> *"Marc Dupont, din echipa pastorală a Vineyard-ului din Toronto a avut (în 1992), o lungă viziune. În viziune el a văzut o apă care cădea pe o piatră extrem de imensă. O cantitate uriaşă de apă. El crede că Dumnezeu îi spune că Toronto este locul de unde Dumnezeu va revărsa cu putere multă apă vie, chiar dacă în clipa de faţă atât biserica cât şi oraşul sunt nişte pietre mari, reci şi dure faţă de dragostea şi Duhul lui Dumnezeu. El vede această apă revărsându-se peste câmpiile Canadei şi producând trezirea. În iulie 1993, în timp de Dupont vizita Vancouver-ul, el este atins de un "sentiment de urgenţă(grabă)". El prevede că "putere şi autoritate îi va fi dată bisericii din zona Toronto-ului". Va avea loc o mişcare a Duhului lui Dumnezeu asupra oraşului care va aduce semne puternice şi minuni, ca şi cele din Ierusalim în zilele de început ale Bisericii."*[76]

Consideraţi următoarea afirmaţie făcută de Master Potter Ministries (Lucrările Stăpânului Olar) care prezice o trezire mondială a Bisericii:

> *"Oasele uscate ale Bisericii vor fi aduse la viaţă, după cum este spus în Ezechiel 37 şi Fapte 2, pentru a înainta Împărăţia lui Dumnezeu, de aceea putem merge să scoatem oasele din mormintele acestei lumii."*[77]

Însă "oasele uscate" din Ezechiel 37 se referă la Israel nu la Biserică. La o citire banală a pasajului din Fapte 2 nu veţi vedea menţionate nici un fel de "oase".

UN COPIL SE NAªTE ?

Pe lângă reînvierea "oaselor uscate" se mai vorbeşte şi de naşterea unui "copil de parte bărbătească". Într-un interviu din 9 iunie 1994, cu Pat Robertson, Judson Cornwall a povestit cum Glenn Foster a avut în ianuarie o viziune privitoare la el şi Cornwall. Foster a afirmat că în timpul acelei viziuni, Domnul i-a descoperit următoarele:

> *"Îmi **însărcinez** acum pe unii din maturii Mei lucrători, cu adevăr... Îmi aleg pe cei mai în vârstă pentru că am încredere în ei că vor duce acest adevăr la gestaţie şi vor avea răbdarea să-l crească după ce s-a născut...Voi da naştere la un adevăr care nu se ştie iar tu vei lua parte la aceasta."*[78]

Care este acest "adevăr" care nu se ştie şi care ne este atât de necesar în zilele noastre? Oare nu au fost activi toţi erudiţii de până acum în învăţarea Bibliei? Este vreo revelaţie, vreo descoperire nouă care s-a trecut cu vederea până de curând şi de care este trebuinţă pentru a le da putere creştinilor din "zilele din urmă"? Mulţi teologi proeminenţi ai "vinului nou" cred că aşa este. De exemplu, John Wimber a spus:

> *"Va veni o vreme când dintr-o dată în mijlocul celor strânşi, ca în Fapte 2, Domnul va veni cu o ungere care va depăşi tot ceea ce a fost dat vreodată omului. Ceva uluitor, atât de minunat, pe care Dumnezeu l-a păstrat ca pe un mister, ca şi cum l-a ascuns la spate, şi pe care îl va descoperi curând. Odată cu judecata întregii omeniri va veni şi acest incredibil **dar încarnat** al Duhului lui Dumnezeu şi-i vom vedea pe toţi Ilie..această armată a sfârşitului va fi alcătuită din toţi Ilie ai lui Dumnezeu."*[79]

Binecunoscutul evanghelist TV şi entuziast susţinător al "noului vin", Morris Cerullo a prezis timp de mai mulţi ani o doctrină asemănătoare cu "Fii Descoperiţi ai lui Dumnezeu". Într-un video intitulat *Fii Descoperiţi ai lui Dumnezeu*, el a spus:

> *"(Isus) a fost reflecţia, imaginea şi descoperirea vizibilă a tot ceea ce Dumnezeu este. Care este planul, lucrarea şi obiectivul lui Dumnezeu? Fii şi fiice care ni-l vor descoperi de tot pe Dumnezeu. Poţi să-ţi imaginezi puterea din fiinţa ta*

atunci când îl vei înfrunta pe diavol? Vei reprezenta tot ceea ce Dumnezeu este şi tot ce El are".[80]

Pentru a-i ajuta pe oamenii prezenţi la această adunare să primească puterea pe care John Wimber spune că Dumnezeu o ascunde la spate, Cerullo le-a cerut oamenilor să repete după el:

"Repetaţi toţi după mine...Dumnezeu se reproduce pe Sine pe Pământ...A venit vremea în cele din urmă când Dumnezeu îşi slobozeşte puterea prin Trup... Astăzi, sunt un Fiu al Atot-puternicului, Omnipotentului Dumnezeu...plinătatea lui Dumnezeu locuieşte în mine... Dumnezeu a plănuit ca eu să fiu imaginea lui Hristos pe acest pământ".[81]

Luaţi de asemenea în considerare următoarele cuvinte rostite sub formă de profeţie de către Wallace Hickey:

"Duhul spune chiar în acest ceas, "să nu credeţi că aţi văzut tot urmând pe Duhul Sfânt. Dumnezeu este nou şi este o persoană ce creşte ca ceva viu. Astfel, nu trebuie să vă sforţaţi sau să vă străduiţi din fire. Lăsaţi-l doar pe Dumnezeu să fie în voi ca nişte copii şi fiţi nişte copii. Dumnezeu vrea ca fiecare să fie în eternitate aşa cum este El, fără să îmbătrânească, veşnic tineri, crescând ca un lucru (ceva) viu".[82]

Acest "copil" nou şi acest "lucru nou" pe care unii le consideră a fi "schimbarea de paradigmă" pe care o trăiesc creştinii în prezent, mi se par ciudat de familiare. Aceste învăţături, Armata lui Ioel, Ploaia Târzie, Fii Descoperiţi ai lui Dumnezeu, Biruitorii, care erau răspândite acum 50 de ani de William Branham şi alţii, au reînviat acum şi se vehiculează din nou în zilele noastre. Doar că de data aceasta sunt propagate într-un val care străbate toată lumea.

UTOPIE OMENEASCĂ ?

Deşi există un număr crescând de creştini care împărtăşesc crezul că Hristos nu se va întoarce pe Pământ până ce creştinii nu vor fi "creştinizat" planeta, alţii sugerează că din punct de vedere profetic această concepţie este greşită. În loc ca lucrurile să stea mai bine şi să se îmbunătăţească, Biblia ne spune că în vremurile din urmă situaţia se va înrăutăţi şi o foarte puternică amăgire va apărea.

Conceptul unei planete utopice care să fie pregătită pentru revenirea lui Isus îşi are originea într-o poziţie teologică cunoscută sub numele de amilenism. Biserica Romano-Catolică precum şi multe biserici protestante liberale au afirmat timp de mai multe secole această vedere. Cu toate acestea, există acum mulţi care îşi spun "evanghelici" şi care cred că Isus Hristos le va da putere pentru a "creştiniza" planeta, pregătind-o astfel pentru întoarcerea Lui. Această concepţie este foarte atrăgătoare dorinţei înăscute a omului de a-şi extinde puterile sale şi de a-l limita pe Dumnezeu la standardele sale omeneşti.

A SE LĂSA ÎN VOIA CURENTULUI

Pentru a "te lăsa în voia curentului" susţinătorii teologiei "vinului nou" spun că este uşor să te implici. Doar, "sari şi dă-ţi drumul!" Cei ce nu sunt dispuşi s-o facă, "ratează mişcarea lui Dumnezeu" şi sunt "închişi la Duhul Sfânt".

În cartea lor, numită *Râsul Sfânt* (*Holy Laughter*), Charles şi Frances Hunter (cunoscuţi şi sub numele de *Happy Hunters - Vânătorii Fericiţi* - evident, aluzie sugerată de numele de Hunter: n.tr), îşi încurajează cititorii să-şi dea drumul, să renunţe la inhibările lor şi să depună toate eforturile pentru a participa la programul de trezire care, cred ei, va inaugura întoarcerea lui Isus Hristos. Privitor la revărsarea "noului val al Duhului Sfânt" ei întreabă:

> *"Poate fi acesta felul în care Dumnezeu ne aduce în trezirea finală de dinaintea întoarcerii lui Isus? Fie că este sau nu, putem simţi Duhul Sfânt mişcându-se, iar noi îi ţinem isonul ! Nu încerca apa cu degetul ! Nu aştepta ! Sari cu totul, în râul revărsat !"*[83]

Pentru a-şi justifica poziţia pentru care nu au o bază biblică, Fericiţii Hunters (Vânători) şi alţi entuziaşti ai noii "schimbări de paradigmă" spun că una din condiţiile esenţiale care trebuie îndeplinită pentru primirea "binecuvântării" este să-ţi "deschizi" mintea la ceea ce Duhul face. Făcând asta există o mai mare şansă să se primească. După cum au scris în cartea lor:

> *"Întotdeauna trebuie ca noi să fim complet deschişi Duhului Sfânt şi să nu fim niciodată atât de închişi încât să nu putem vedea că Dumnezeu poate face ceva atât de inedit şi nou astăzi de mintea noastră mărginită nu poate înţelege. Haideţi să ne*

bucurăm, pur şi simplu şi să nu mai încercăm să-l dibuim pe Dumnezeu!"[84]

Biblia ne învaţă că nu putem să-l dibuim pe Dumnezeu şi să-i ghicim căile. De fapt, gândurile Sale comparate cu ale noastre, sunt la fel de înalte cum este cerul faţă de pământ. Aceasta nu ne dă însă, libertatea de a comite sinucidere spirituală deschizându-ne faţă de orice se pretinde a veni de la Dumnezeu. Încă odată, repet, Creştinismul "bazat pe experienţă" îl expune pe om la tot felul de amăgiri spirituale.

Samuel l-a mustrat pe Saul spunându-i că a se răzvrăti împotriva voii lui Dumnezeu era ca şi cum ar practica vrăjitoria. Samuel a spus:

"Căci neascultarea este tot atât de vinovată ca ghicirea şi împotrivirea nu este mai puţin vinovată decât închinarea la idoli şi terafîmi. Fiindcă ai lepădat cuvântul Domnului, te leapădă şi El ca împărat" (1 Samuel 15:23)

Nu sunt aceste cuvinte un avertisment şi pentru noi, astăzi? Dacă creştinii resping intenţionat autoritatea Scripturii şi se expun la tot felul de puteri amăgitoare, nu credeţi că pot fi înşelaţi?

TIMPUL DISCERNĂMÂNTULUI

Deşi şi cei sceptici cu privire la "teoria marii treziri" cred că a-i evangheliza pe cei pierduţi este responsabilitatea principală a bisericii, totuşi aceştia nu cred că toată lumea îl va accepta pe Isus Hristos ca Domn şi Mântuitor înainte ca acesta să se întoarcă. De fapt ei cred că Biblia ne învaţă că mulţi dintre cei ce-şi spun creştini vor fi amăgiţi în acea vreme. Unii afirmă că una dintre cele mai mari ameninţări ale Creştinismului este însăşi Creştinismul, mai exact, "falsul Creştinism". Conform acestei concepţii, în zilele din urmă va avea loc o renunţare la autoritatea Scripturilor şi o trezire falsă care-i va amesteca pe credincioşi cu cei necredincioşi.[85]

O asemenea unire a diverselor credinţe religioase avute de cei ce se numesc creştini nu ar fi fost posibilă cu zece ani în urmă. Astăzi, lucrurile s-au schimbat. "Credinţa-orientată-după-experienţă" combinată cu dorinţa de a vedea "semne-şi-minuni", a pregătit terenul pentru apariţia imitaţiei de ecumenism care va constitui sistemul religios al sfârşitului pe care Antihristul îl va susţine. O spiritualitate globală susţinută de puterea ocultă se descoperă în lumea zilelor noastre cu o viteză incredibilă. Fără îndoială că aceasta este vremea în care creştinii

ar trebui să respecte Scriptura mai mult ca oricând!

HRISTOSUL COSMIC

Paul Cain şi ceilalţi asociaţi ai reînviatei doctrine a "Ploii Târzii", parte integrantă a "Binecuvântării Toronto" ce se răspândeşte acum în toată lumea, nu sunt singurii care folosesc cartea lui Ioel pentru a justifica "naşterea unui om nou pentru o era nouă". Spre exemplu, ascultaţi cuvintele fostului preot catolic, pe nume, Matthew Fox, actualmente un exponent al New Age-ului, din cartea *Venirea Cristosului Cosmic: Vindecarea Planetei Mamă şi Făurirea Unei Renaşteri Globale.* În această carte el compară ceea ce el crede că se întâmplă astăzi cu cuvintele profetului Ioel:

> *"Trezirea mistică urmată de o vindecare globală, va fi prezentată ca o trezire cosmică, o trezire la o cosmologie vie, la un Cristos Cosmic viu şi vital în toate creaturile şi în toţi oamenii - tineri şi bătrâni, robi şi slobozi, bărbaţi şi femei. Prevăd o renaştere, "o re-naştere bazată pe o iniţiativă spirituală", ca să folosesc definiţia doctorului Chenu, care va fi rezultatul turnării Duhului Sfânt. Această nouă naştere va străbate toate culturile şi toate religiile şi într-adevăr va acumula toată înţelepciunea comună tuturor marilor tradiţii mistice sub forma unei mari treziri religioase globale pe care eu o numesc "ecumenism profund". ªi Ioel îşi încheie profeţia lui cu o viziune a speranţei: "Când va veni acea zi, de pe munţi va curge vinul nou, de pe dealuri, laptele, iar în toate albiile râurilor din Iuda va curge apă" (traducerea din engleză a lui Ioel 3:18 - n.tr.)*[86]

Este clar că Fox şi cei ce vorbesc cu insistenţă despre noua eră de iluminare spirituală ne spun să renunţăm la concepţia tradiţională despre Creştinism şi să urmăm emoţiile şi expresiile asociate celui pe care Fox îl numeşte "Cristosul Cosmic":

> *"Eu cred că problema care se ridică astăzi pentru cel de-al treilea mileniu al Creştinismului - dacă Pământul nostru va ajunge în secolul următor - este căutarea Cristosului Cosmic. Trecerea de la căutarea Iluminismului Cristosului istoric la căutarea din zilele noastre a Cristosului Cosmic caracterizează schimbarea de paradigmă prin care trece*

religia şi teologia în prezent".[87]

Această schimbare de paradigmă la care se referă Fox şi alţii, face parte din marea amăgire pe care Biblia o anunţă înainte de a Doua Venire a lui Isus. Fox declară:

> *"Fiecare teolog trebuie să o apuce pe aceste căi şi să se trezească dacă vrea ca aventura teologică să-şi îndeplinească acum sarcina ei. Lucrul acesta va necesita o serioasă renunţare la vechile paradigme ale educaţiei şi teologiei. Vechile burdufuri ale unei concepţii antropocentrice, raţionaliste, antimistice şi antimaterialiste nu pot conţine noul vin al creativităţii care explodează acolo unde minţi şi trupuri sunt botezate în cosmologie, în viul Cristos Cosmic. Poate că a venit vremea să aducem nişte maşini la seminarii şi să le încărcăm cu imensa cunoaştere teologică acumulată în jurul temei istoricului Isus apoi să canalizăm resursele religioase într-o altă direcţie - aceea a căutării Cristosului Cosmic".*[88]

CEA MAI MARE AMĂGIRE

Mulţi necreştini din lume spun că ne aflăm în cea mai critică perioadă prin care a trecut vreodată omenirea. Următorii ani sunt cruciali pentru supravieţuirea noastră, afirmă aceştia. În această "perioadă de tranziţie", cum îi spun ei, se aşteaptă ca omul să scape de presiunile globale care ne ameninţă existenţa şi să devină o fiinţă nouă şi superioară care să ne ducă înainte spre viitor. Oare ne rezervă ceva bun şi promiţător aceste promisiuni sau ele vor duce la distrugerea noastră?

După spusele multor adepţi ai mişcării New Age, se zămisleşte un nou copil. Din haosul, tulburarea, distrugerea şi dezastrul pe care-l cunoaşte lumea în prezent, se va ridica o nouă şansă pentru Pământ şi pentru umanitate. Aşa cum se spune într-o publicaţie New Age recentă,

> *"Din 1996 şi până în secolul următor, va fi perioada "durerilor naşterii" acestui nou Copil. Nu ştim cum va arăta în realitate, dar putem spune că travaliul începe pe măsură ce ne îndreptăm spre Noua Eră (adică, New Age - n.tr.)".*[89]

LUAŢI SEAMA SĂ NU VĂ AMĂGEASCĂ CINEVA

Deşi o asemenea prezicere grandioasă a apariţiei unei "noi fiinţe" în viitor pare prea ridicolă pentru a fi acceptată de creştinii biblici, amăgirea spirituală nu se arată de regulă cu chipul diavolului.

Unde se spune în Biblie că pentru a fi plini de Duhul sau mânaţi de El, noi trebuie să "ne imbibăm în prezenţa Lui" (să petrecem timp la covor - "carpet time" ?!), sau să fim "lipiţi la podea"? ªi că suntem umpluţi cu El prin astfel de acţiuni? Este Duhul Sfânt un bun de larg consum cu care "dacă ne imbibăm cât mai mult, cu atât mai puternică devine ungerea noastră"? Mai lasă loc Harului lui Dumnezeu o astfel de doctrină? Îl putem noi manipula pe Dumnezeu ca şi pe o uriaşă păpuşă cosmică ale cărei sfori se află în mâinile noastre?

Unde vedem în Biblie că cei care se închină lui Dumnezeu râd isteric, ţipă, urlă, şuieră, sâsâie, sau rag ca leii? Deşi nu putem vedea în Biblie că aceste lucruri se asociază Împărăţiei lui Dumnezeu, totuşi ea ne spune că asemenea comportamente sunt asociate puterilor demonice. Iată cum a proorocit Ieremia că Dumnezeu va judeca păcatele Babilonului:

> *"Babilonul va ajunge un morman de dărâmături, o vizuină de şacali, un pustiu şi o batjocură şi nu va mai avea locuitori. Vor răcni ca nişte lei, vor ţipa ca nişte pui de lei. Când vor fi încălziţi de vin, le voi da să bea şi-i voi îmbăta, ca să se veselească şi apoi să adoarmă somnul cel de veci, ca să nu se mai scoale, zice Domnul. Îi voi pogorâ ca pe nişte miei la tăiere, ca pe nişte berbeci şi nişte ţapi". (Ieremia 51:37-40)*

O CHESTIUNE SERIOASĂ

Petru a declarat că Scripturile sunt o relatare absolut adevărată şi exactă a viitorului. El a spus foarte clar că atunci când Scriptura vorbeşte despre viitor noi nu trebuie să speculăm în privinţa lui. Iată ce spune:

> *"ªi avem cuvântul proorociei făcut şi mai tare; la care bine faceţi că luaţi aminte, ca la o lumină care străluceşte într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă şi va răsări luceafărul de dimineaţă în inimile voastre". (2 Petru 1:19)*

Cu privire la scenariul ultimelor zile, Petru a continuat zicând: "În norod s-au ridicat şi prooroci mincinoşi, cum şi între voi vor fi învăţători mincinoşi, care vor strecura pe furiş erezii nimicitoare, se vor lepăda de Stăpânul care i-a răscumpărat şi vor face să cadă asupra lor o pierzare năpraznică. Mulţi îi vor urma în destrăbălările lor. ªi din pricina lor, calea adevărului va fi vorbită de rău" (2 Petru 2:1-2).

Se cuvine atunci să ascultăm ceea ce Scripturile spun despre viitor? Dacă nu o facem este foarte posibil să fim amăgiţi.

CAPITOLUL 11

SĂ CERCETĂM SCRIPTURILE

În timp ce un număr crescând de creştini din toată lumea caută "darul râsului" pentru a-l putea experimenta, sau, simţi pe Dumnezeu, sute de milioane de necredincioşi se îndreaptă cu repeziciune spre iad. Este acest pretins "nou val al Duhului" o adevărată trezire a bisericii, sau de fapt o parte a ei este neutralizată în timp ce restul lumii stă să ardă?

"VIN NOU" SAU POVESTE VECHE?

Deşi unii sugerează că "un nou om spiritual se pregăteşte", alţii consideră acest lucru ca fiind un semn al zilelor sfârşitului în care va domina apostazia. În loc ca Evanghelia să se predice până la marginile pământului, înainte de venirea sfârşitului, mulţi creştini cred că sfârşitul nu poate veni până ce creştinii nu pregătesc lumea pentru a primi întoarcerea lui Isus, prezentându-i o "Biserică slăvită, fără pată, fără sbârcitură... ".

Această expresie, "fără pată, fără sbârcitură" este folosită în Scriptură pentru a descrie trupul lui Hristos care a fost făcut curat şi fără vină înaintea Lui prin lucrarea Lui de pe cruce.

Teologia "Noului Legământ" sau a "Împărăţiei Acum" care se predică în multe biserici din zilele noastre şi care indică o mare revărsare de putere ce va avea loc în zilele sfârşitului asupra unui grup de credincioşi de elită, este o învăţătură escatologică periculoasă ce nu-şi găseşte temei în Scriptură. Deşi Biblia spune limpede că creştinii pot avea victorie asupra păcatului şi pot trăi o viaţă biruitoare în Isus Hristos, lucrul acesta nu înseamnă că ei vor putea pune stăpânire pe lume.

Isus a spus că "Evanghelia aceasta a Împărăţiei va fi propovăduită

în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor" şi că "atunci va veni sfârşitul" (Matei 24:14). Lucrul acesta începe să se întâmple acum. A spune că va fi o trezire masivă în care majoritatea lumii se va întoarce la Isus Hristos şi-l va primi ca Domn şi Mântuitor, este departe de ceea ce Biblia învaţă.

Această teologie a "vinului nou" promite urmaşilor ei un nou val de putere extraordinară. Se pare că cei ce sunt disperaţi din punct de vedere spiritual sau caută stimulente fireşti pentru a-l "experimenta/simţi" pe Dumnezeu, sau cei ce au o înţelegere superficială a Cuvântului lui Dumnezeu, sunt de fapt cei care acceptă cu cea mai mare uşurinţă învăţături şi practici contrare Scripturii. Mulţi pastori sau învăţători de azi ce fac parte din această mişcare nu şi-au hrănit oile lor şi nu şi-au păzit turmele de păstorii şi învăţătorii falşi care s-au strecurat printre ele şi le-au găsit o pradă uşoară.

Evrei 5:14 ne învaţă că o cunoaştere sănătoasă a Cuvântului lui Dumnezeu produce maturitatea spirituală cu care credinciosul poate deosebi binele de rău. Evanghelia lui Isus Hristos descrie clar cine este Dumnezeu şi cine suntem noi. Este singura cale prin care putem ajunge să avem o relaţie cu Cel ce ne-a făcut. Când intrăm în această relaţie, vom trăi o experienţa ce poate schimba o viaţă. Evanghelia poate schimba vieţile. De aceea Pavel spune:

> *"Căci mie nu mi-e ruşine de Evanghelia lui Hristos fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru mântuirea fiecăruia care crede... " (Rom.1:16)*

Când miracolele şi experienţele câştigă întâietate şi sunt preferate înaintea predicării crucii, atunci Creştinismul nu mai este deloc o credinţă în centrul căreia se află Hristos. În schimb, ea devine o credinţă în centrul căreia stă eu-l, plăcerea firii, "câştigul" personal, şi evidenţierea noastră în detrimentul altora.

PROTECŢIE SPIRITUALĂ ÎMPOTRIVA AMĂGIRII SPIRITUALE

Dacă este un lucru care să ne indice că sfârşitul se apropie şi că zilele sfârşitului au venit, acela este semnul marii amăgirii care are loc în întreaga lume în numele Creştinismului. Întotdeauna i s-a dat Satanei numele de **"înşelătorul"** sau **"amăgitorul"**, pentru că amăgirea este prioritatea lui. La aceasta nu este nimeni imun şi nici chiar creştinii.

Atunci când vorbeşte de amăgire spirituală Biblia ne oferă nişte

reguli după care ar trebui să trăiască toţi creştinii. Când cineva decide să ignore aceste principii sau reguli, va suferi consecinţe. Deşi creştinilor le-a fost dat Duhul Sfânt pentru a fi călăuziţi în tot adevărul şi a fi în legătură cu El, diavolul face tot ce poate pentru a ne bombarda cu semnale false pe care natura noastră păcătoasă este de obicei dispusă să le primească.

AM FOST AVERTIZAŢI

Când Isus a fost întrebat ce semne ne vor spune că întoarcerea Sa este aproape, El le-a răspuns imediat ucenicilor spunând:

> *"Băgaţi de seamă să nu vă înşele cineva. Fiindcă vor veni mulţi în Numele Meu...şi vor înşela pe mulţi" (Mat.24:4-5).*

Continuând să descrie alte evenimente care vor indica apropierea venirii Sale, El repetă avertismentul privitor la amăgire:

> *"Se vor scula mulţi prooroci mincinoşi şi vor înşela pe mulţi" (Mat.24:11).*

De asemenea, Pavel a avertizat în permanenţă despre posibilitatea ca iluziile ultimelor zile să-i afecteze pe credincioşi:

> *"Dar Duhul spune lămurit că în vremurile din urmă, unii se vor lepăda de credinţă, ca să se alipească de duhuri înşelătoare şi de învăţăturile dracilor" (1 Tim.4:1).*

El, Pavel, a mai spus:

> *"Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învăţătura sănătoasă; ci îi vor gâdila urechile să audă lucruri plăcute şi îşi vor da învăţători după poftele lor. Îşi vor întoarce urechea de la adevăr şi se vor îndrepta spre istorisiri închipuite" (2 Tim.4:3-4).*

Privitor la aceaşi situaţie a continuat spunând că, *"oamenii înşelători, vor merge din rău în mai rău, vor amăgi pe alţii şi se vor amăgi şi pe ei înşişi" (2 Tim.3:13).* Pavel a mai exprimat clar că situaţia sfârşitului mai prevede ca puterea Satanei să se manifeste în diferite feluri prin vase omeneşti. În cel de-al treilea capitol al celei de-a doua epistole către Timotei, unde Pavel oferă o listă de simptome ale sfârşitului care indică iminenţa venirii lui Isus, el menţionează printre acestea şi folosirea vrăjitoriei ca mijloc de manipulare al oamenilor,

spunând:

> *"După cum Iane şi Iambre s-au împotrivit lui Moise, tot aşa şi oamenii aceştia se împotrivesc adevărului ca unii care sunt stricaţi la minte şi osândiţi în ce priveşte credinţa. Dar nu vor mai înainta, căci nebunia lor va fi arătată tuturor, cum a fost arătată şi a celor doi oameni".*

Referirea făcută aici la Iane şi Iambre se află în Exodul 7:11, unde se spune cum au făcut semne şi minuni aceşti doi vrăjitori transformând un băţ într-un şarpe. Cu certitudine că acesta ar fi un miracol pentru orice privitor care l-ar fi văzut, fie atunci, fie în zilele noastre. Asemenea întâmplări vor deveni foarte răspândite în viitor, ne spune Pavel în cea de-a doua sa scrisoare tesalonicenilor. Despre apariţia omului pierzării, a scris:

> *"Nimeni să nu vă amăgească în vreun chip, căci nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credinţă şi de a se descoperi omul fărădelegii, fiul pierzării, potrivnicul care se înalţă mai presus de tot ce se numeşte "Dumnezeu", sau de ce este vrednic de închinare. Aşa că se va aşeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu" (2 Tes.2:3-4).*

După aceea, Pavel continuă să descrie puterile ocultice pe care le va demonstra acest om care pretinde să fie dumnezeu:

> *"Arătarea lui se va face prin puterea Satanei, cu tot felul de minuni, de semne şi puteri mincinoase, şi cu toate amăgirile nelegiuirii pentru cei ce sunt pe calea pierzării, pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiţi. Din această pricină Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună: pentru ca toţi cei ce n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire să fie osândiţi" (2 Tes.2:9-11).*

Cum se poate ca un serios cercetător al Scripturilor să nu vadă avertismentul? Dacă acestea sunt zilele de pe urmă, aşa cum cred mulţi creştini, atunci ar trebui să ne irosim timpul şi energia evanghelizându-i pe cei pierduţi şi avertizându-i pe ceilalţi de ce vine. Biblia spune că Satana a orbit mintea celor necredincioşi pentru ca să nu poată înţelege Evanghelia. Despre aceasta a scris Pavel:

> *"a i dacă Evanghelia noastră este acoperită, este acoperită*

pentru cei ce sunt pe calea pierzării, a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu" (2 Cor.4:3-4).

Poate oare Satana orbi mintea şi celor credincioşi pentru ca aceştia să nu vadă de ce mai suntem aici?

ISTORIA SE REPETĂ

O scurtă recapitulare a istoriei biblice ne revelează că omenirea a avut întotdeauna tendinţa de a accepta minciuna Satanei că omul ar poseda puteri şi potenţial dumnezeiesc. Desigur, aceasta a fost minciuna pe care Satana a folosit-o pentru ca Eva să ia decizia fatală de a nu-l asculta pe Dumnezeu. De aceea, îndoiala de Cuvântul lui Dumnezeu şi respingerea Lui au fost cauza decăderii tuturor generaţilor.

Istoria copiilor lui Israel ne oferă un foarte bun exemplu pentru ce se poate întâmpla atunci când omul în loc să-l asculte pe Dumnezeu, face ce vrea. Deşi Dumnezeu le-a promis că-i va binecuvânta din belşug dacă ascultă de Cuvântul Lui, îi vedem respingând de nenumărate ori Cuvântul Său, făcând ce voiau şi urmându-i pe păgâni într-o închinare profană adusă idolilor.

Deşi creştinilor le sunt familiare aceste exemple şi îşi dau seama că prin intermediul New Age-ului are loc reintroducerea pagânismului, ceva îi face să creadă că sunt imuni la toate acestea. La puţini le vine să creadă că ei înşişi pot săvârşi asemenea acte făţişe de răzvrătire, sau că în adunările unde se închină se poate instala o imitaţie falsă de Creştinism. Dar, realitatea este alta. An de an se observă în Creştinism o tendinţă crescândă a acceptării de către creştini a doctrinelor care susţin îndumnezeirea omul sau practicarea de către creştini a tehnicilor metafizice ale ocultismului.

ULTIMA APARIŢIE

Dacă istoria se repetă cum a spus Solomon şi că "nu este nimic nou sub soare", atunci se poate oare ca istoria să se repete acum pentru ultima oară? Dacă semnele vremurilor ne arată că trăim în vremea în care Isus se poate întoarce nu ar trebui şi creştinii să-şi dea seama că este posibil ca amăgirea prezentă să-i afecteze şi pe ei? Doctrinele demonilor, despre care Pavel i-a vorbit lui Timotei sunt în principal îndreptate asupra credincioşilor. Apostazia, adică lepădarea de credinţă, prezisă de Pavel

se referă la îndepărtarea credincioşilor de la credinţa în Cuvântul lui Dumnezeu şi în învăţătura sănătoasă bazată pe Scriptură. De fapt, nesocotirea de către generaţia noastră a acestui avertisment, face parte din marea amăgire a sfârşitului.

RĂSPUNZĂTORI FAŢĂ DE CINE?

Există mulţi lideri creştini care asemenea lui Rodney Howard-Browne, John Wimber şi Paul Cain, susţin această "nouă spiritualitate" şi cred că este o mişcare a lui Dumnezeu. Cu toate acestea numeroşi alţi lideri creştini foarte respectaţi, nu cred. Învăţătorii "noii spiritualităţi" pretind că nu pot fi în afara voii lui Dumnezeu fiindcă ei au testat spiritele şi spun că sunt răspunzători înaintea altor creştini care le sprijină acţiunile şi crezurile.

Desigur, oricine trebuie să răspundă altcuiva. Dar este la fel de important ca cei înaintea cărora răspundem, să fie la rândul lor răspunzători Cuvântului lui Dumnezeu. Iar dacă cei cărora le suntem răspunzători nu-şi bazează învăţăturile şi discernământul pe Scriptură, atunci suntem expuşi la tot felul de erezii apărute în numele lui Hristos.

INFLUENŢE ORIENTALE

Profeţii Vechiului Testament şi-au implorat poporul să se întoarcă la Dumnezeu. Ieremia a fost foarte necăjit de ce s-a întâmplat poporului care se îndepărta tot mai mult de Dumnezeu. De aceea, el i-a avertizat:

> *"Domnul mi-a zis: "Este o uneltire între bărbaţii lui Iuda şi între locuitorii Ierusalimului. S-au întors la nelegiuirile celor dintâi părinţi ai lor, care n-au vrut să asculte cuvintele Mele şi s-au dus şi ei după alţi dumnezei ca să le slujească. Casa lui Israel şi casa lui Iuda au călcat legământul Meu pe care-l făcusem cu părinţii lor. De aceea, aşa vorbeşte Domnul: Iată voi aduce peste ei nişte nenorociri din care nu vor putea să scape... " (Ieremia 11:9-11)*

Isaia s-a adresat celor din generaţia lui care s-au abătut de la Dumnezeu:

> *"Veniţi casă a lui Iacov, să umblăm în lumina Domnului! Căci ai părăsit pe poporul Tău, pe casa lui Iacov, pentru că sunt plini de idolii Răsăritului şi dedaţi la vrăjitorie ca Filistenii şi se unesc cu fiii străinilor" (Isaia 2:5-6)*

Sunt cuvintele profeţilor valabile şi astăzi pentru noi când trebuie

să ne depărtăm de amăgirea spirituală? Să ascultăm avertismentele atât ale celor din Vechiului Testament cât şi ale celor din Noului Testament, oameni inspiraţi de Dumnezeu să avertizeze generaţia noastră de potenţialele pericole care pot duce în rătăcire pe copiii lui Dumnezeu !

TIMPUL O SĂ LE DOVEDEASCĂ

Timpul va determina fără îndoială dacă cei precauţi cu "noua spiritualitate" au sau nu dreptate. Dacă ea vine într-adevăr de la Duhul Sfânt, atunci roada produsă va fi în viitor evidentă: aceasta va fi o dorinţă de pocăinţă şi de viaţă sfântă, va fi un zel pentru mărturisirea şi împărtăşirea Evangheliei, va fi o povară pentru cei nevoiaşi şi pierduţi, va fi un zel de a-l glorifica pe Domnul Isus Hristos şi Cuvântul Lui. Dacă însă continuăm să vedem revelaţia biblică înlocuită de experienţele omeneşti atunci viitorul este sumbru.

ŢINEŢI-VĂ TARE DE CUVÂNT

Cuvintele lui Pavel adresate lui Tit pentru biserica din Creta oferă un sfat excelent tuturor credincioşilor din toate vremurile. El i-a spus lui Tit cum trebuie aceştia să fie. ªi anume,

> *"primitor de oaspeţi, iubitor de bine, cumpătat, drept, sfânt, înfrânat, să se ţină de Cuvântul adevărat, care este potrivit cu învăţătura, pentru ca să fie în stare să sfătuiască în învăţătura sănătoasă şi să înfrunte pe potrivnici" (Tit 1:8-9)*

Pavel a învăţat că toţi bunii credincioşi să se ţină de Cuvântul lui Dumnezeu. Nu ar trebui acesta să fie ţelul tuturor creştinilor?

CAPITOLUL 12

ÎNAPOI LA CELE ELEMENTARE

Cei mai mulţi creştini cred că trăim cele mai importante momente din existenţa acestei lumi şi că întoarcerea lui Isus este apropiată. Dacă este

aşa, ce ar trebui să ne preocupe? Ne-a chemat Dumnezeu în familia Lui tocmai pentru o asemenea vreme? Nu ar trebui să depunem toate eforturile de a ne dedica vieţile Lui şi de a face tot ce se poate pentru a le duce celor pierduţi vestea cea bună care-i transformă pe oameni şi îi transferă din împărăţia întunericului în Împărăţia lui Dumnezeu?

Scriindu-le corintenilor, apostolul Pavel le-a vorbit despre perfecţiunea dragostei. Citind cuvintele sale ar trebui să putem să ne punem în ordine prioritățile:

> *"Chiar dacă aş vorbi în limbi omeneşti şi îngereşti şi n-aş avea dragoste, sunt o aramă sunătoare sau un chimval zângănitor. [a]i chiar dacă aş avea darul proorociei şi aş cunoaşte toate tainele şi toată ştiinţa; chiar dacă aş avea toată credinţa aşa încât să mut şi munţii şi n-aş avea dragoste, nu sunt nimic. [a]i chiar dacă mi-aş împărţi toată averea pentru hrana săracilor, chiar dacă mi-aş da trupul să fie ars şi n-aş avea dragoste, nu-mi folosşte la nimic. Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate: dragostea nu pizmuieşte; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândeşte la rău, nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr... " (1 Cor.13:1-6)*

Cât de înviorătoare sunt aceste cuvinte într-o vreme când vedem trupul lui Hristos împărţit şi dezbinat în atâtea părţi ! De ce într-o vreme când există atât de multă tulburare şi confuzie, mulţi caută să aibe putere personală, câştig personal şi satisfacţie de sine? Nu ar fi minunat dacă fiecare ne-am însuşi cuvintele lui Pavel şi le-am aplica în fiecare zi din viaţă?

Când Isus a fost întrebat de un Fariseu care este cea mai mare poruncă din Lege, El i-a răspuns citând Deuteronomul 6:5: "Să-l iubeşti pe Domnul Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul şi cu toată mintea ta. Aceasta este prima şi cea mai mare poruncă". După aceea a citat Leviticul 19:18, "Iar a doua, asemenea ei este: "Să iubeşti pe aproapele tău ca pe tine însuţi. În aceste două porunci se cuprinde toată Legea şi Proorocii" (Matei 22:34-40).

Isus a rezumat tot Vechiul Testament în aceste două versete. Este un fapt interesant că ambele versete vorbesc despre dragoste - despre dragostea lui Dumnezeu pentru noi şi despre faptul că odată primită această dragoste suntem învăţaţi să o oferim şi altora. Acesta este

Creştinismul !

Ce s-a întâmplat cu noi de ne-am abătut atât de mult, ne-am pierdut din vedere scopul, şi ne-am abandonat chemarea supremă care a venit din inima lui Dumnezeu? Când mai simţiţi că Creştinismul devine prea şters sau că deveniţi prea sătui de starea de lucruri, că biserica voastră este prea moartă fiindcă Dumnezeu s-a săturat şi a plecat din mijlocul vostru, OPRIŢI-VĂ şi gândiţi-vă pentru o clipă la dragostea lui Dumnezeu, la El Cel ce-a stat răstignit pe acea cruce ! Când înţelegem dragostea pe care Isus ne-a arătat-o, toate interesele noastre egoiste şi triviale îşi vor găsi locul cuvenit iar noi vom deveni cu adevărat mai "înflăcăraţi" pentru Dumnezeu.

iSUS A SPUS AªA

În toată vremea cât Isus a slujit pe acest pământ, au fost din aceia care se opuneau la învăţătura Lui şi care căutau tot timpul să-l încuie cu întrebări despre Lege. Deşi aceste persoane şi-au formulat întrebările şi afirmaţiile în aşa fel încât să-şi atingă scopurile proprii, Isus le-a răspuns totdeauna cu înţelepciune şi cu adevăr.

Odată un Fariseu s-a apropiat de Isus şi l-a întrebat: "Se cade să plătim bir Cezarului sau nu?" Isus i-a perceput răutatea şi a zis: "Pentru ce mă ispitiţi, făţarnicilor?" După aceea, luând un dinar, una din monedele Romane folosite pentru impozit, le-a arătat inscripţia Cezarului de pe o faţă a monedei. Atunci le-a răspuns întrebării: "Daţi dar Cezarului ce este al Cezarului şi lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu!" (Matei 22:15-22)

În aceaşi zi nişte Saduchei au venit la El şi i-au pus o întrebare vicleană care să-l încuie pe Isus şi să-şi impună opinia că nu ar exista o înviere a morţilor. El le-a răspuns întrebării, însă mai înainte a rostit următoarele cuvinte: "Vă rătăciţi! Pentru că nu cunoaşteţi nici **Scripturile**, nici **puterea** lui Dumnezeu" (Matei 22:29).

Gândindu-mă la acest verset am scris această carte. Un creştin eficient este cel ce recunoaşte echilibrul dintre Cuvântul lui Dumnezeu şi puterea Sa. Acestea două nu se pot separa. Între cele două există un echilibru perfect.

Să continuăm atunci în lupta pentru suflete. Să fim deschişi şi dispuşi să fim călăuziţi de Duhul Sfânt ce lucrează în vieţile noastre, dar în acelaşi timp să ne amintim că ghidul nostru absolut este Cuvântul lui Dumnezeu.

ULTIMUL CUVÂNT

Pe vremea când apostolul Petru îşi încheia cea de-a doua epistolă erezia Gnostică făcea ravagii prin Biserică. Gnosticismul este un fel de misticism Creştin, nu cu mult diferit de învăţăturile populare care se vehiculează astăzi prin Biserică. Petru şi-a încurajat cititorii cu asigurarea că venirea lui Hristos rămâne o realitate viitoare care va duce atât la distrugerea pământului cât şi la crearea unui cer nou şi a unui pământ nou.

Cuvintele sale ne încurajează să ne concentrăm atenţia asupra a ceea ce este important şi ne ajută să înţelegem de ce credincioşii adevăraţi pot fi duşi în rătăcire:

> *"Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiţi voi, printr-o purtare sfântă şi evlavioasă, aşteptând şi grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile aprinse vor pieri, şi trupurile cereşti se vor topi de căldura focului? Dar noi, după făgăduinţa Lui, aşteptăm ceruri noi şi un pământ nou în care va locui neprihănirea. De aceea, preaiubiţilor, fiindcă aşteptaţi aceste lucruri, siliţi-vă să fiţi găsiţi înaintea Lui fără prihană, fără vină şi în pace. Să credeţi că îndelunga răbdare a Domnului nostru este mântuire, cum v-a scris şi preaiubitul nostru frate Pavel, după înţelepciunea dată lui, ca şi în toate epistolele lui, când vorbeşte despre lucrurile acestea. În ele sunt unele lucruri grele de înţeles, pe care cei neştiutori şi nestatornici le răstălmăcesc ca şi pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor" (2 Petru 3:11-16)*

Cu privire la subiectul Creştinismului superficial şi al apostaziei la care duce ar trebui să cercetăm cuvintele de avertisment ale lui Pavel:

> *"Dacă vei pune în mintea fraţilor aceste lucruri, vei fi un bun slujitor al lui Hristos Isus, fiindcă te hrăneşti cu cuvintele credinţei şi ale bunei învăţături, pe care ai urmat-o până acum. Fereşte-te de basmele lumeşti şi băbeşti. Caută să fii evlavios" (1 Tim.4:6-7)*

Mai sunt şi alte cuvinte ale lui Pavel care cred că oferă soluţia la dificultatea cu care se confruntă azi Creştinismul. Dacă toţi am asculta de aceste cuvinte sunt convins că diferenţele noastre pot fi rezolvate şi vom putea să-i slujim lui Dumnezeu şi să-i cinstim Numele:

"Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu şi înaintea lui Hristos Isus, care are să judece viii şi morţii şi pentru arătarea şi Împărăţia Sa: propovăduieşte Cuvântul, stăruieşte asupra lui la timp şi ne la timp, mustră, ceartă, îndeamnă cu toată blândeţea şi învăţătura. Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învăţătura sănătoasă; ci îi vor gâdila urechile să audă lucruri plăcute şi îşi vor da învăţători după poftele lor. Îşi vor întoarce urechea de la adevăr şi se vor îndrepta spre istorisiri închipuite. Dar tu fii treaz în toate lucrurile, rabdă suferinţele, fă lucrul unui evanghelist, şi împlineşte-ţi bine sujba." (2 Tim.4:1-5)

Principala preocupare şi menire a Creştinismului ar trebui să fie ca toţi credincioşii să să implice într-un fel sau altul în evanghelizare. Noi trebuie să fim martori ai credinţei în această lume nenorocită. Isus a pus un mare accent pe evanghelizare şi aceasta fost ultimul subiect despre care a vorbit înainte ca să înalţe la ceruri. Atunci El a spus:

"Căci voi veţi primi o putere, când se va pogorâ Duhul Sfânt peste voi, şi-Mi veţi fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria, şi până la marginile pământului" (Fapte 1:8)

Puterea Duhului Sfânt i-a fost dată omului cu scopul de a-l ajuta în mărturisirea care să aducă glorie şi cinste lui Isus Hristos. Haideţi să ne depărtăm de egoismul demonstrat în Creştinismul "experienţelor", să uităm de noi înşine şi să le slujim altora. Să facem tot ce putem pentru a ne îndrepta din nou atenţia asupra lui Isus şi asupra Cuvântului Său. Doar atunci şi numai atunci, vom împlini voia desăvârşită a Tatălui.

EPILOG

Nu demult în timp ce-i observam pe nişte pescăruşi ce se hrăneau pe o plajă de lângă Sydney, în Australia, Dumnezeu mi-a arătat ceva deosebit. Pescăruşii s-au strâns pe acea plajă fiindcă ştiau că vor primi de mâncare. Oamenii le aruncau mâncare de la picnicurile lor. Deşi cei mai mulţi le aruncau bucăţi de pâine şi de carne, am observat pe un om care îi păcălea aruncându-le bucăţi din polistirenul unui ambalaj pe care

pescăruşii pe le prindeau în cioc, crezând că sunt mâncare.

Aproape instantaneu am văzut legătura dintre creştinii care asemenea pescăruşilor caută să fie hrăniţi, pescăruşii, pentru a creşte din punct de vedere fizic, iar creştinii, pentru a creşte din punct de vedere spiritual şi pentru a se apropia mai mult de Dumnezeu. Dar la fel ca şi polistirenul pe care-l mâncau pescăruşii, unii creştini consumă o mâncare spirituală oferită în numele Creştinismului, dar care nu este deloc hrănitoare.

Cu toate că pescăruşii credeau că primeau mâncare, polistirenul oferit nu avea nici o valoare nutritivă. De fapt, dacă continuau să-l mănânce, mureau.

Fie ca Dumnezeu să ne dea fiecăruia o dorinţă de a mânca din pâinea vieţii, care este Cuvântul Lui, ca să avem o dietă sănătoasă şi să ne putem trăi vieţile pentru El.

DESPRE AUTOR

Roger Oakland este un autor şi un orator creştin ce desfăşoară o activitate internaţională. Subiectele abordate de el variază de la felul în care Biblia ne ajută să ne înţelegem trecutul, sau ne ajută să înţelegem ce se întâmplă cu noi în prezent şi ce se va întâmpla cu lumea în viitor.

Un catalog cu alte cărţi şi materiale audio-vizuale ale acestuia, destinate întăririi credinţei creştinilor şi formării ei în necredincioşi, se poate obţine luând legătura cu sediile misiunii acestuia din următoarele părţi ale lumii:

Understand The Times
P.O.Box 27239
Santa Ana, CA, USA 92799
1-800-689-1888

Understand The Times
P.O.Box 1160
Eston, Saskatchewan, Canada, SOL 1AO

Understand The Times
Hall Street, New Stevenston
Motherwell, Scotland, UK , ML 4LX

1 Herben, Jan, *John Huss and his Followers*, pag.7
2 Revista *Charisma*, din februarie 1995, pag.26.
3 Romani 16:17 New American Standard Bible.
4 Apocalipsa 2:4-5.
5 Ioan 13:34-35.
6 Rodney Howard-Browne, *Manifesting The Holy Ghost*, R.H.B.E. Publications, 1992, pag.16
7 Guy Chevreau, *Catch the Fire: The Toronto Blessing, An Experience of Renewal and Revival*, Harper Perrenial Edition, 1995, pag.2-12.
8 Idem, coperta.
9 Idem, pag.13.
10 Idem, pag.13.
11 Idem, pag.14.
12 Dave Roberts, *The Toronto Blessing*, Kingsway Publications, pag.10.
13 Idem, pag.11.
14 Idem, pag.25
15 Idem, pag.13
16 Idem, pag.30
17 Charisma, *What Is God Doing in Toronto*, Februarie 1995, pag.20
18 Dave Roberts, *The Toronto Blessing*, pag.33
19 Idem, pag.40-41
20 Cunoscut în rândul creştinilor din România prin cartea *Cum să vindeci bolnavi*, şi binecunoscut în alte părţi pentru asocierea sa cu mişcarea carismatică a semnelor şi minunilor - n.tr.

21 Celebrul exponent al învăţăturilor Mişcării Word of Faith - n.tr.
22 Paul Carden, Christian Research Journal, Iarna lui 1995, *Toronto Blessing Stirs Worldwide Controversy*, pag.5
23 Revista *Faith Today*, articolul, *After The Laughter*, martie-aprilie 1995, pag.19
24 *Ministries Today*, septembrie-octombrie 1994, pag.8
25 idem.
26 Bill Jackson, *What In The World Is Happening To Us: A Biblical Perspective of Renewal*, Vineyard, Urbana, Illinois, Iulie 1994, pag.10
27 Idem, pag.10
28 Paul Cain, transcriere a predicii *God's Latter Rain,* Toronto Airport Vineyard, 28 mai 1995.
29 Revista *Faith Today*, articolul, *After The Laughter*, martie 1995, pag.19
30 Paul Cain, transcriere a predicii, *The Latter Rain*, de la Airport Toronto Vineyard, 28 mai 1995
31 Jeremy Sinott, transcriere a predicii Conferinta A.C.O.P., din Yorkdale Holiday Inn, din 12 ianuarie, 1995
32 Spiros Zodhiates, *The Complete Word Study Dictionary*, AMG Publishers, Chattanooga, TN, pag.504.
33 Jeremy Sinott, transcriere a predicii de la Conferinta A.C.O.P. din Yorkdale Holiday Inn, 12 Iunie 1995.
34 idem.
35 Revista *Charisma*, *What Is God Doing in Toronto?*, din februarie 1995, pag.25-26.
36 John Arnott, transcriere de la adunarea pastorilor din Toronto Airport Vineyard, 19 octombrie 1994 - împrumutată din publicaţia *Defending The Faith* din ianuarie-februarie 1995, Calvary Chapel Tigard, Oregon.
37 Revista *Charisma*, *What Is God Doing in Toronto?* - februarie 1995, pag.26.
38 T.B.N.Television Network, 15 februarie 1995.
39 Extrase din *Joseph Smith History 1:3-75,* si *History of The Church of Latter-Day Saints 1:2-79*, Deseret Book Company, 1967.
40 Un termen al Mişcării New Age care înseamnă o elevare la un nou nivel de conştiinţă.
41 Rodney Howard-Browne, *The Coming Revival*, Louisville, Kentucky, R.H.B.E.A.Publications 1991, pag.6.
42 *Charisma*, august 1994, pag.26.

43 idem, pag.31.
44 *American Journal of Nursing*, aprilie 1995, pag.27.
45 idem.
46 transcriere a predicii lui Paul Cain, *The Latter Rain*, de la Toronto Airport Vineyard, 28 mai 1995.
47 Franklin Hall, *Miracle Word*, Phoenix: Hall Deliverance Foundation, Inc.Summer 1985, pag.10.
48 Franklin Hall, *Atomic Power with God Through Fasting and Prayer*, Phoenix, AZ, Hall Deliverance Foundation, Inc. 5th Edition, 1975, pag.19
49 idem, pag.31.
50 Franklin Hall, *The Return of Immortality*, Phoenix: Hall Deliverance Foundation, Inc.1967, pag.2-3.
51 idem, pag.20
52 idem, pag.48
53 idem, pag.10
54 Albert James Dager, *Media Spotlight-Kingdom Theology Part I*, vol.,no., aprilie-iunie 1986, pag.19
55 S.R.Shearer, *The Kansas City Prophets, John Wimber and The Catholic Church, Antipas Ministries*, Denver, Colorado, pag.10
56 William Branham, *Adoption*, Jefferson, Indiana, Spoken Word Publications, 1960, pag.21 si pag.104.
57 Kurt Koch, *Occult Bondage and Deliverance,* Grand Rapids, Kriegel, 1972, pag.50.
58 idem.
59 David E.Harrell, Jr., *All Things Are Possible*, Bloomington: Indiana, University Press 1976, pag.164.
60 Richard Riss, *The Latter-Rain Movement of 1948 and the Mid-twentieth Century Evangelical Awakening*, Vancouver, British Columbia, Thesis, pag.79.
61 James Albert Dager, *Latter Rain Prophets*; Media Spotlight, 1990, Redmond, WA, pag.2-3.
62 Terry Sullivant, *Paul Cain: Personal Profile,* Grace City Report, Special Edition, pag.2.
63 idem.
64 idem.
65 Paul Cain, casetă, *The New Breed,* Kansas City, MO, nedatată.
66 S.R.Shearer, *The Kansas City Prophets, John Wimber and The Catholic Church, Antipas Ministries*, Denver Colorado, pag.5.

67 *Charisma Magazine*, iulie 1989, pag.27.
68 S.R.Shearer, *The Kansas City Prophets, John Wimber and The Catholic Church, Antipas Ministries*, Denver Colorado, pag.7.
69 Bob Jones, casetă, *Visions and Revelations*, interviu cu Mike Bickel, Kansas City, MO: Grace Ministries, toamna lui 1988.
70 Paul Cain, transcriere a predicii *The Latter Rain*, de la Toronto Airport Vineyard, 28 mai 1995.
71 idem.
72 *Charisma*, februarie 1995, pag.14.
73 Richard Bushman, *The Great Awakening: Documents On The Revival Of Religion, 1740-1745*, Atheneum, New York, 1970, pag.120.
74 Dave Roberts, *The Toronto Blessing*, Kingsway Publications Ltd, pag.148.
75 Revista *Voice of Victory*, octombrie 1994.
76 Dave Roberts, *The Toronto Blessing*, Kingsway Publications, pag.16-17.
77 Jill Austin, *Master Potter, Prophetic Insight For the 90's, The Great Intruder,* Passion and Fire Conferences (Conferintele Pasiune si Foc), din vara lui 1994.
78 Pat Robertson, în interviu cu Judson Cornwall, la emisiunea *700 Club*, din 9 iunie 1994.
79 John Wimber, vorbind în Docklands, Anglia, în octombrie 1990, din *Weighed and Found Wanting: Putting The Toronto Blessing in Context*, Bill Randles.
80 Morris Cerullo, transcriere de pe video-ul intitulat, *Manifested Sons of God*, 1991.
81 idem.
82 Wallace Hickey, discurs la o adunare a lui Rodney Howard-Browne, transmis de Trinity Broadcasting Network, în mai 1994.
83 *Holy Laughter*, Charles si Frances Hunter, Hunter Books, pag.159
84 idem, pag.103.
85 2 Tesaloniceni 2:3 şi 1 Timotei 4:1.
86 Matthew Fox, *The Coming of The Cosmic Christ, The Healing of Mother Earth and the Birth of a Global Renaissance*, Harper and Row Publishers, San Francisco, pag.5.
87 idem, pag.78.
88 idem, pag.78-79.
89 *Golden Age*, Revista Transformării Personale, din ianuarie-februarie

1995, pag.33.